

Ebigambo kuabaana baatonda bebaani bebazzala

Begatta n'abaana b'bantul

Bantu bawanvu era nga bawagguufu kigambo abanefirimu kyekitegeza ntegeera
essatu enkulu ku nsonga ezikwata ku nfanaana y'abaana?

“Bamalayika abagwa daali bafuz ... abawasa abali batya abaana ba abaana ba abali
batatya atonda kiwa ensonga esooka obuzito nti mu ndagaano enkadde abaana ba
Katonda baali bategeeza bamalayika.” (Izaijo 11:6, 9)

Ka

Bob Thiel, Ph.D.

Ebigambo kuabaana baatonda bebaani bebuzzala

Begatta n 'abaana b'bantul

Ka Bob Thiel, Ph.D.

Ndagaanoa ©2016/2017/2018/2019/2022 ekili ku nsonga eno kilimu. Wetulaba 1.5. tetuwa nsonga kukkiriza nti bassaja oba bakazi *Nsonga ey'n'eyokusatu erinti Babulijjo* abakazi ababulijjo tekiwa nsonga yakuzaala. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Kalefonia, 93433, U.S.A. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Ke hobane'ng ha moloko oa batho o a sitoa ho rarolla mathata a oona?

Ar žinote, kad pirmas ir paskutinis dalykas, kurį Biblija rodo, Jėzus skelbė apie susirūpinimą ebigambo kuabaana baatonda bebaani bebuzzala?

Pe e te silafia o le Malo o le Atua o le faamamafa lea a le 'auaposetolo ma i latou na muamua mulimuli atu iā i latou?

Na 'Muso oa Molimo ke motho oa Jesu? Na 'muso oa Molimo Jesu o phela bophelo ba hae ka ho rona hona joale? Na 'Muso oa Molimo ke mofuta o itseng oa 'muso oa sebele o tlang? Na u tla lumela seo Bibeले e se rutang?

Kas yra karalystė? Kas yra Dievo karalystė? Ko moko Biblija? Ko mokė ankstyvoji Krikščionių bažnyčia?

Pe e te iloa e iē mafai ona oo mai le i'uga se'i vaganā ua tala'ia le Malo o le Atua i le lalolagi e fai ma molimau?

Senepе se sekoahelong se ka pele se bontša konyana e paqame le phiri joalokaha e bopiloе ke Burdine spausdinimas ir grafika. Senepе se sekoahelong se ka morao ke karolo ea moaho oa pele oa Kereke ea Molimo Jerusalema e nkuoeng ka 2013 ke Dr. Bob Thiel.

ABAASOOKA

1. Asalawo okuleeta amatabakunsi tagaananga bassajja?
2. Oba baana ba bawala b'abantu ababulijjo abaana?
3. Bawala b'abantu era ekyo kiwa ensonga osanga lwaki Katonda?
4. Tebawasa so tebafumbirwa balinga bamalayika ggulu?
5. Ekyawandikibwa tekigamba nti bamalayika tebasobola kuwasa, wabula kigamba nti tebawasa
6. Eri obutonde mungeri yemu nga tebalwana okutataganya enteekateeka za...
7. Okwegatta mu mukwano tekitegeza

Dayimooni ze nazo tezizaala

1. Asalawo okuleeta amatabakunsi tagaananga bassajja?

Pasaulis susiduria su daugybe problemų.

Daugelis žmonių yra alkani. Daugelis žmonių yra prislėgti. Daugelis žmonių susiduria su skurdu. Daugelis tautų turi didelių skolų. Vaikai, įskaitant dar negimusius, patiria prievartą. Vaistams atsparios ligos kelia nerimą daugeliui gydytojų. Didžiųjų pramonės miestų oras yra per daug užterštas, kad būtų sveikas. Įvairūs politikai grasina karu. Teroro išpuoliai nuolat vyksta.

Ar pasaulio lyderiai gali išspręsti problemas, su kuriomis susiduria žmonija?

Daugelis taip mano.

Nauja visuotinė darbotvarkė

2015 m. rugsėjo 25 d., po Vatikano popiežiaus Pranciškaus pagrindinės kalbos, 193 Jungtinių Tautų (JT) šalys balsavo už tai, kad įgyvendintų 17 tvaraus vystymosi tikslų, kurie kartais buvo vadinami *Naująja visuotine Agenda*. Štai 17 JT tikslų:

1 tikslas. Visur panaikinti visų formų skurdą

2 tikslas. Panaikinti badą, užtikrinti aprūpinimą maistu ir geresnę mitybą bei skatinti tvarų žemės ūkį

3 tikslas. Užtikrinti sveiką gyvenimą ir skatinti visų amžiaus grupių gerovę

4 tikslas. Užtikrinti įtraukų ir teisingą kokybišką švietimą ir skatinti mokymosi visą gyvenimą galimybes visiems

5 tikslas. Pasiiekti lyčių lygybę ir suteikti galių visoms moterims ir mergaitėms

6 tikslas. Užtikrinti vandens ir sanitarijos prieinamumą ir tvarų valdymą visiems

7 tikslas. Užtikrinti prieinamą, patikimą, tvarią ir šiuolaikišką energiją visiems

8 tikslas. Skatinti tvarų, integracinį ir tvarų ekonomikos augimą, visišką ir produktyvų užimtumą ir padorų darbą visiems

9 tikslas . Sukurti atsparią infrastruktūrą, skatinti integracinę ir tvarią industrializaciją ir skatinti naujoves

10 tikslas. Sumažinti nelygybę šalių viduje ir tarp jų

11 tikslas. Padaryti miestus ir žmonių gyvenvietes įtraukias, saugias, atsparias ir tvarias

12 tikslas. Užtikrinti tvaraus vartojimo ir gamybos modelius

13 tikslas. Imtis skubių veiksmų kovojant su klimato kaita ir jos padariniais

14 tikslas. Išsaugoti ir tvariai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius darniam vystymuisi

15 tikslas. Apsaugoti, atkurti ir skatinti tvarų sausumos ekosistemų naudojimą, tvariai valdyti miškus, kovoti su dykumėjimu, sustabdyti ir sustabdyti žemės degradaciją bei sustabdyti biologinės įvairovės nykimą

16 tikslas. Skatinti taikias ir įtraukias visuomenės siekiant tvaraus vystymosi, suteikti visiems galimybę kreiptis į teismą ir kurti veiksmingas, atskaitingas ir įtraukias institucijas visais lygiais.

17 tikslas. Stiprinti įgyvendinimo priemones ir atgaivinti pasaulinę partnerystę siekiant tvaraus vystymosi

Ši darbotvarkė turėtų būti visiškai įgyvendinta iki 2030 m. ir dar vadinama *2030 m. Darnaus vystymosi darbotvarke* . Juo siekiama išspręsti negalavimus, su kuriais susiduria žmonija, pasitelkiant reguliavimą, švietimą ir tarptautinį bei tarpreliginį bendradarbiavimą. Nors daugelis jos tikslų yra geri, kai kurie metodai ir tikslai yra blogi (plg. Pradžios 3:5). Ši darbotvarkė taip pat atitinka popiežiaus Pranciškaus encikliką *Laudato Si* .

„ Naujoji visuotinė darbotvarkė“ galėtų būti vadinama „Naujoji katalikų darbotvarkė“, nes žodis „katalikiškas“ reiškia „visuotinis“. Popiežius Pranciškus paskelbė įvaikinimą

Naujosios visuotinės darbotvarkės „svarbus vilties ženklas“.

Tešiant JT susitarimą, 2015 m. gruodžio mėn. Paryžiuje įvyko susitikimas (oficialiai pavadintas *21-ąją JT bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencija*). Popiežius Pranciškus taip pat gyrė šį tarptautinį susitarimą ir patarė tautoms „atsargiai sekti būsimu keliu ir nuolat stiprėjant solidarumo jausmui“.

Beveik visos pasaulio valstybės sutiko su Paryžiaus susitarimais, kurie turėjo konkrečius aplinkosaugos tikslus ir finansinius įsipareigojimus. (Tuomet JAV prezidentas Barackas Obama 2016 m. pasirašė dokumentą, įpareigojantį JAV tai daryti, bet 2017 m. JAV prezidentas Donaldas Trumpas pareiškė, kad JAV NEPRIIMS sutartų Paryžiaus susitarimų. Tai sukėlė tarptautinį pasipiktinimą ir padėjo izoliuoti JAV iš Europos ir daugelio kitų pasaulio šalių.) Popiežius Pranciškus vėliau pareiškė, kad žmonija „nukris“, jei nepadarys pokyčių, susijusių su klimatu.

Nors niekas nenori kvėpuoti užterštu oru, badauti, nuskursti, būti pavojuje ir pan., ar žmonių bandymai Jungtinių Tautų 2030 m. darbotvarkės tikslai ir (arba) Paryžiaus susitarimai išspręs žmonijai kylančias problemas?

Jungtinių Tautų rekordas

Jungtinės Tautos buvo suformuotos ir įsteigtos 1945 m. spalio 24 d., po Antrojo pasaulinio karo, siekiant užkirsti kelią kitam tokiam konfliktui ir stengtis skatinti taiką pasaulyje. Įsteigimo metu JT turėjo 51 valstybę narę; dabar yra 193.

Nuo tada, kai susikūrė Jungtinės Tautos, visame pasaulyje kilo šimtai, jei ne tūkstančiai konfliktų, bet mes dar neturėjome to, ką būtų galima apibūdinti kaip Trečiąjį pasaulinį karą.

Kai kurie mano, kad tarptautinis bendradarbiavimas, kaip teigia Jungtinės Tautos, kartu su tarp religine ir ekumenine darbotvarke, kurią bando skatinti popiežius Pranciškus ir daugelis kitų religinių lyderių, atneš taiką ir klestėjimą.

Tačiau Jungtinių Tautų pasiekimai tai padaryti nebuvo geri. Be daugybės ginkluotų konfliktų nuo Jungtinių Tautų susikūrimo, keli milijonai yra alkani, pabėgėliai ir (arba) beviltiškai skursta.

Daugiau nei prieš dešimtmetį Jungtinės Tautos nusprendė įgyvendinti savo *Tūkstantmečio vystymosi tikslus*. Ji turėjo aštuonis „plėtros tikslus“, tačiau tai nepavyko, net ir pačios JT teigimu. Taigi 2015 m. buvo patvirtinti vadinamieji „17 darnaus vystymosi tikslų“. Kai kurie nusiteikę optimistiškai. Kai kas tai laiko utopine fantazija.

Kalbant apie utopiją, 2016 metų gegužės 6 dieną popiežius Pranciškus sakė svajojantis apie humanišką Europos utopiją, kurią jo bažnyčia galėtų padėti pasiekti tam žemynui. Tačiau popiežiaus sapnas taps košmaru (plg. Apreiškimo 18).

Gali būti šiek tiek bendradarbiavimo ir sėkmės, bet...

Merriam Webster's Dictionary teigia, kad utopija yra „įsivaizduojama vieta, kurioje vyriausybė, įstatymai ir socialinės sąlygos yra tobulos“. Biblija moko, kad žmonija negali pati išspręsti savo problemų:

²³ Viešpatie, aš žinau, kad žmogaus kelias nėra jo paties. Ne žmogus, kuris eina, kad nukreiptų savo žingsnius. (Jeremijo 10:23, NKJV, jei nenurodyta kitaip)

Biblija moko, kad tarptautinis bendradarbiavimas žlugs:

¹⁶ Jų keliuose yra sunaikinimas ir vargas; ¹⁷ Ir taikos kelio jie nežino. ¹⁸ Jų akyse nėra Dievo baimės. (Romiečiams 3:16-18)

Tačiau daugelis žmonių siekia savo požiūrio į utopinę visuomenę ir netgi kartais bando įtraukti religiją. Tačiau beveik niekas nenori eiti vieno tikrojo Dievo keliais. Tai nereiškia, kad nebus pažangos siekiant kokių nors Jungtinių Tautų ar Vatikano tikslų. Bus ir šiokių tokių (o daugelis tikslų yra geri), taip pat ir nesėkmių.

bus susitarta ir patvirtinta tam tikra tarptautinė taikos sutartis (Danieliaus 9:27). Kai taip atsitiks, daugelis bus klaidingai linkę manyti, kad žmonija sukurs taikesnę ir utopiškesnę visuomenę.

Daugeli priims tokia tarptautinė „utopinė pažanga“ (plg. Ezechielio 13:10), taip pat įvairūs ženklai ir stebuklai (2 Tesalonikiečiams 2:9–12). Tačiau Biblija sako, kad tokia taika netešis (Danieliaus 9:27; 11:31-44), nepaisant to, ką vadovai tvirtina (1 Tesalonikiečiams 5:3; Izaijas 59:8).

Mintis, kad be Jėzaus (plg. Jono 15:5; Mato 24:21-22), žmonija gali atnešti utopiją šiame „dabartiniame blogio amžiuje“, yra klaidinga evangelija (Galatams 1:3-10).

Jei tik žmonija visiškai nepajėgi iš tikrųjų įgyvendinti utopijos, ar įmanoma bet kokia utopija?

Taip.

Dievo Karalystė padarys šią planetą, o vėliau ir visą amžinybę, fantastiškai geresnę.

2. Oba baana ba bawala b'abantu ababulijjo abaana?

Biblija moko, kad utopinė visuomenė, vadinama Dievo karalyste, pakeis žmonių vyriausybes (Danieliaus 2:44; Apreiškimo 11:15; 19:1-21).

Kai Jėzus pradėjo savo viešąją veiklą, Jis pradėjo skelbdamas *Dievo Karalystės Evangeliją*. Štai ką Markas pranešė:

¹⁴ Po to, kai Jonas buvo pasodintas į kalėjimą, Jėzus atvyko į Galilėją, skelbdamas Dievo karalystės evangeliją ¹⁵ ir sakydamas: „Atėjo laikas, ir Dievo karalystė priartėjo. Atgailaukite ir tikėkite Evangelija“ (Morkaus 1:14-15).

Terminas evangelija kilęs iš graikų kalbos žodžio, transliteruoto kaip *euangelion*, ir reiškia „gera žinia“ arba „geroji naujiena“. Naujajame Testamente angliškas žodis „karalystė“, susijęs su Dievo karalyste, minimas maždaug 149 kartus NKJV ir 151 kartą *Douay Rheims Biblijoje*. Jis kilęs iš graikų kalbos žodžio, transliteruoto kaip *basileia*, kuris reiškia karališkosios nuosavybės taisyklę arba karalystę.

Žmonių karalystės, kaip ir Dievo karalystė, turi karalių (Apreiškimo 17:14), jos apima geografinę sritį (Apreiškimo 11:15), jos turi taisykles (Izaijo 2:3-4; 30:9) ir subjektai (Lk 13:29).

Štai pirmasis viešas Jėzaus mokymas, kurį užrašo Matas:

²³ Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją (Mato 4:23).

Matthew taip pat įrašo:

³⁵ Tada Jėzus apėjo visus miestus ir kaimus, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės evangeliją (Mt 9, 35).

Naujasis Testamentas rodo, kad Jėzus viešpataus amžinai:

³³ Jis viešpataus Jokūbo namams per amžius, ir Jo karalystei nebus galo (Lk 1, 33).

Lukas rašo, kad Jėzaus atsiųstas tikslas buvo skelbti Dievo karalystę. Atkreipkite dėmesį, ko Jėzus mokė:

⁴³ Jis tarė jiems: „Aš turiu skelbti Dievo karalystę ir kitiems miestams, nes tam esu siųstas“ (Lk 4, 43).

Ar jūs kada nors girdėjote, kad tai pamokslauja? Ar kada nors supratote, kad Jėzaus siunčiamas tikslas buvo skelbti Dievo karalystę?

Lukas taip pat rašo, kad Jėzus nuėjo ir skelbė Dievo karalystę:

¹⁰ Sugrįžę apaštalai papasakojo Jam viską, ką buvo padarę. Tada Jis paėmė juos ir pasišalino atskirai į apleistą vietą miestui, vadinamam Betsaida. ¹¹ Bet tai sužinojusios minios sekė Jį. Jis priėmė juos ir kalbėjo jiems apie Dievo karalystę (Lk 9, 10-11).

Jėzus mokė, kad Dievo karalystė turi būti didžiausias prioritetas tiems, kurie seka Juo:

³³ Bet pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo (Mato 6:33).

³¹ Bet ieškokite Dievo karalystės, ir visa tai bus jums pridėta. ³² Nebijok, mažoji kaimene, nes tavo Tėvas nori duoti tau karalystę (Lk 12, 31-32).

Krikščionys PIRMAI TURI IEŠKOTI Dievo Karalystės. Jie tai daro savo prioritetu gyvendami taip, kaip Kristus norėtų gyventi ir laukti Jo sugrįžimo ir karalystės. Tačiau dauguma išpažįstančiųjų Kristų ne tik kad pirmiausia neieško Dievo Karalystės, bet net nežino, kas tai yra. Daugelis taip pat klaidingai tiki, kad įsitraukimas į pasaulinę politiką yra tai, ko Dievas tikisi iš krikščionių. Nesuprasdami Dievo karalystės, jie to nesupranta

gyventi taip, kaip turėtų, arba suprasti, kodėl žmonija tokia ydinga.

Taip pat atkreipkite dėmesį, kad karalystė bus duota mažai kaimenei (plg. Romiečiams 11:5). Norint būti tikros mažos kaimenės dalimi, reikia nuolankumo.

Dievo Karalystė Žemėje dar neįkurta

Jėzus mokė, kad Jo pasekėjai turėtų melstis, kad ateitų karalystė, todėl jie dar jos neturi:

⁹Tėve mūsų danguje, tebūnie šventas Tavo vardas. 10 Ateik tavo karalystė. Tebūnie tavo valia (Mato 6:9-10).

Jėzus išsiuntė savo mokinius skelbti Dievo karalystės:

¹ Tada Jis sušaukė savo dvylika mokinių ir suteikė jiems galią bei valdžią prieš visus demonus ir gydyti ligas. ² Jis pasiuntė juos skelbti Dievo karalystės (Lk 9:1-2).

Jėzus mokė, kad tik Jo buvimas nėra karalystė, nes tada karalystė nebuvo įkurta Žemėje, todėl Jis padarė tai, ko Jis tada savo vardu neišvarė demonų:

²⁸ Bet jei aš išvarysiu demonus Dievo Dvasia, tikrai Dievo karalystė atėjo pas jus (Mato 12:28).

Tikroji karalystė yra ateityje – jos nėra ir dabar, kaip rodo Markas:

⁴⁷ Ir jei tavo akis veda tave į nuodėmę, išlupk ją. Geriau viena akimi įeiti į Dievo karalystę, o ne dviem akimis būti įmestam... (Morkaus 9:47).

²³ Jėzus apsidairė ir tarė savo mokiniams: „Kaip sunku tiems, kurie turi turtų, patekti į Dievo karalystę! ²⁴ Ir mokiniai stebėjosi Jo žodžiais. Bet Jėzus vėl atsiliepė ir jiems tarė: „Vaikai, kaip sunku tiems, kurie pasitiki turtais, patekti į Dievo karalystę! ²⁵ Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, nei turtuoliui patekti į Dievo karalystę“ (Mk 10, 23–25).

²⁵ Iš tiesų sakau jums: daugiau nebegersiu iš vynmedžio vaisių iki tos dienos, kai gersiu jį nauju Dievo karalystėje“ (Mk 14, 25).

⁴³ Juozapas iš Arimatėjos, žymus tarybos narys, kuris pats laukė Dievo karalystės, ateis ir įsidrąsino... (Morkaus 15:43).

Jėzus mokė, kad karalystė dabar nėra šio pasaulio dalis:

³⁶ Jėzus atsakė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei Mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. bet dabar mano karalystė ne iš čia“ (Jono 18:36).

Jėzus mokė, kad karalystė ateis po to, kai jis grįš kaip jos Karalius:

³¹Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir su Juo visi šventieji angelai, tada Jis atsisės savo šlovės soste. ³² Visos tautos bus surinktos Jo akivaizdoje, ir Jis atskirs jas viena nuo kitos, kaip ganytojas atskiria savo avis nuo ožių. ³³ Jis pastatys avis dešinėje, o ožius kairėje. ³⁴ Tada karalius sakys esantiems dešinėje: 'Ateikite, mano Tėvo palaiminti, paveldėkite karalystę, jums paruoštą nuo pasaulio sukūrimo (Mato 25:31-34).

Kadangi Dievo karalystės čia nėra, tikros utopijos pamatysime tik tada, kai ji bus įkurta. Kadangi dauguma nesupranta Dievo karalystės, jie nesupranta, kaip veikia Jo mylinti valdžia.

Dievo karalystė neateis, „kol neįeis pagonių pilnatvė“ (Romiečiams 11:25), o to dar neįvyko.

Kokia, pasak Jėzaus, karalystė?

Jėzus pateikė keletą paaiškinimų, kas yra Dievo Karalystė:

²⁶ Ir jis pasakė: „Dievo karalystė yra tarsi žmogus, kuris išbarstytų sėklą žemėje, ²⁷ ir naktį miegotų, o dieną pakiltų, o sėkla sudygtų ir augtų, jis pats nežino, kaip. ²⁸ Nes žemė pati duoda derlių: pirma ašmenys, paskui galva, o paskui pilni grūdai galvoje. ²⁹ O

kai javai sunoksta, jis tuoj pat įdeda pjautuvą, nes atėjo pjūti“ (Morkaus 4:26-29).

¹⁸ Tada jis tarė: „Į ką panaši Dievo karalystė? Ir su kuo lyginsiu? ¹⁹ Jis panašus į garstyčių sėklą, kurią žmogus paėmė ir įdėjo į savo sodą, jis išaugo ir tapo dideliu medžiu, o jo šakose lizdus sukiojo padangių paukščiai“. ²⁰ Ir vėl Jis tarė: „Su kuo aš palyginsiu Dievo karalystę? ²¹ Jis panašus į raugą, kurį moteris ėmė ir paslėpė trijuose saikuose miltų, kol viskas įrūgo“ (Lk 13, 18-21).

Šie palyginimai rodo, kad iš pradžių Dievo karalystė yra gana maža, bet ji taps didelė.

Lukas taip pat įrašė:

²⁹ Jie ateis iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų ir susės Dievo karalystėje (Lk 13, 29).

Taigi Dievo Karalystė turės žmonių iš viso pasaulio. Tai neapsiribos tiems, kurie turi izraelitų protėvius arba tam tikras etnines grupes. Žmonės iš visų pusių susės šioje karalystėje.

Luko 17 ir Karalystė

Luko 17:20-21 kai kuriuos glumina. Tačiau prieš pradėdami tai pastebėkite, kad žmonės iš tikrųjų valgys Dievo karalystėje:

¹⁵ „Palaimintas, kuris valgys duoną Dievo karalystėje! (Luko 14:15).

Kadangi žmonės (ateityje) valgys Dievo karalystėje, tai nėra tiesiog kažkas, kas dabar jų širdyse atidedama, nepaisant neteisingų Luko 17:21 vertimų / nesusipratimų, kurie rodo priešingai.

Luko 17:20–21 Moffatto vertimas gali padėti kai kuriems suprasti:

²⁰ Fariziejų paklaustas, kada ateis Dievo karalystė, jis jiems atsakė: „Dievo karalystė neateina taip, kaip tikiesi ją pamatyti. ²¹ Niekas

nesakys: „Štai“ arba „Štai“, nes Dievo karalystė dabar yra tarp jūsu“. (Lk 17:20-21, Moffatt; taip pat žr. NASB ir ESV vertimus)

Atkreipkite dėmesį, kad Jėzus kalbėjo neatsivertusiems, kūniškiems ir veidmainiškiems fariziejams. Jėzus „atsakė jiems“, – tai buvo fariziejai, kurie Jėzui uždavė klausimą. Jie atsakė Jį atpažinti.

Ar jie buvo BAŽNYČIOJE? Ne!

Jėzus taip pat nekalbėjo apie bažnyčią, kuri netrukus bus įsteigta. Taip pat Jis nekalbėjo apie jausmus mintyse ar širdyje.

Jėzus kalbėjo apie savo karalystę! Fariziejai neklausinėjo Jo apie bažnyčią. Jie nieko nežinojo apie bet kurią Naujojo Testamento bažnyčią, kuri netrukus bus pradėta kurti. Jie neklausė apie gražius jausmus.

Jeį kas nors mano, kad Dievo karalystė yra BAŽNYČIA – o Dievo Karalystė buvo fariziejų „viduje“, – ar BAŽNYČIA buvo fariziejų viduje? Akivaizdu, kad ne!

Tokia išvada gana juokinga, ar ne? Nors kai kuriuose protestantų vertimuose dalis Luko 17:21 verčiama kaip „Dievo karalystė yra „jūmyse“ (NKJV/KJV), net katalikiškoje *Naujojoje Jeruzalės Biblijoje* tai teisingai verčiama kaip „Dievo karalystė yra tarp jūsu“.

Jėzus buvo vienas tarp fariziejų. Dabar fariziejai manė, kad laukia Dievo Karalystės. Bet jie neteisingai tai suprato. Jėzus paaiškino, kad tai nebus vietinė ar ribota karalystė tik žydams, kaip jie manė (nei bažnyčia, kaip kai kurie dabar tiki). Dievo Karalystė nebūtų tik viena iš daugelio žmonių ir matomų karalysčių, kurias žmonės galėtų nurodyti arba pamatyti ir pasakyti: „Štai čia“; arba „tai karalystė, ten“.

Pats Jėzus gimė tam, kad būtų tos Karalystės KARALIUS, kaip Jis aiškiai pasakė Pilotui (Jono 18:36-37). Supraskite, kad Biblijoje terminai „karalius“ ir „karalystė“ vartojami pakaitomis (pvz., Danieliaus 7:17-18, 23). Būsime Dievo Karalystės KARALIUS tada ir ten stovėję šalia fariziejų. Bet jie

nepripažino Jo savo karaliumi (Jono 19:21). Kai Jis grįš, pasaulis Jį atmes (Apreiškimo 19:19).

Jėzus toliau sekančiose Luko 17 eilutėse apibūdino savo antrąjį atėjimą, kai Dievo Karalystė valdys VISĄ ŽEMĘ (tęsia Moffatt, kad būtų nuoseklus šiame skyriuje):

²² Savo mokiniams jis tarė: „Ateis dienu, kai bergždžiai ilgėsitės turėti nors vieną Žmogaus Sūnaus dieną.²³ Vyrų sakys: „Žiūrėk, štai jis!“ „Žiūrėk, štai jis!“ bet neikite ir nebėkite paskui juos,²⁴ nes kaip žaibas blyksteli iš vienos dangaus pusės į kitą, taip Žmogaus Sūnus bus savo dieną.²⁵ Bet pirmiausia jis turi iškęsti dideles kančias ir būti atstumtas dabartinės kartos. (Lk 17:22-25, Moffatt)

Jėzus minėjo žaibo blyksėjimą, kaip ir Mato 24:27-31, apibūdinamas Jo antrąjį atėjimą VALIUOTI visam pasauliui. Jėzus nesako, kad Jo žmonės negalės Jo matyti, kai Jis grįš.

Žmonės nepripažins Jo kaip savo Karaliaus (Apreiškimo 11:15) ir kovos prieš Jį (Apreiškimo 19:19)! Daugelis manys, kad Jėzus atstovauja Antikristui. Jėzus nesakė, kad Dievo karalystė yra tarp tų fariziejų – jis pasakė jiems kitur, kad jie nebus Karalystėje dėl savo veidmainystės (Mato 23:13-14). Jėzus taip pat nesakė, kad Bažnyčia bus Karalystė.

Į Dievo karalystę žmonės vieną dieną galės įžengti – kaip per teisųjų prisikėlimą! Tačiau net Abraomo ir kitų patriarchų ten dar nėra (plg. Hebrajams 11:13-40).

Mokiniai žinojo, kad Dievo Karalystė tada nebuvo jų viduje ir kad ji turėjo pasirodyti taip, kaip rodo po Luko 17:21:

¹¹ Tai girdėdamas, Jis pasakė kitą palyginimą, nes buvo netoli Jeruzalės ir manė, kad Dievo karalystė tuoj pasirodys (Lk 19, 11).

Karalystė aiškiai buvo ateityje

Kaip sužinoti, ar karalystė arti? Atsakydamas į šį klausimą, Jėzus išvardijo pranašiskus įvykius (Lk 21:8-28) ir mokė:

²⁹ Pažvelkite į figmedį ir visus medžius. ³⁰ Kai jie jau žydi, matote ir patys žinote, kad vasara jau arti. ³¹ Taip pat ir **jūs, matydami tai vykstant, žinokite, kad Dievo karalystė arti** (Lk 21, 29-31).

Jėzus norėjo, kad Jo žmonės sektų pranašiskus įvykius, kad žinotų, kada ateis Karalystė. Jėzus kitur liepė savo žmonėms stebėti pranašiskus įvykius ir atkreipti dėmesį į juos (Lk 21:36; Morkaus 13:33-37). Nepaisant Jėzaus žodžių, daugelis nežiūri pranašiskai susietų pasaulio įvykių.

Luko 22 ir 23 skyriuose Jėzus dar kartą parodė, kad Dievo Karalystė yra kažkas, kas išsipildys ateityje, kai Jis mokė:

¹⁵ „Su karštu troškimu troškau valgyti su jumis šią Paschą prieš kentėdamas. ¹⁶ Nes sakau jums: daugiau jo nevalgysiu, kol tai išsipildys Dievo karalystėje“. ¹⁷ Tada Jis paėmė taure, padėkojo ir tarė: „Imkite šią ir pasidalykite tarpusavyje. ¹⁸ Nes sakau jums: aš negersiu iš vynmedžio vaisių, kol ateis Dievo karalystė“ (Lk 22, 15-18).

³⁹ Bet vienas iš tų piktadarių, kurie buvo nukryžiuoti kartu su juo, piktžodžiavo jį ir pasakė: „Jei tu esi Mesijas, gelbėk save ir išgelbėk mus“. ⁴⁰ Jo bendražygis sudraudė jį ir jis jam tarė: „Ar tu net nebijai Dievo? Nes ir tu esi pasmerktas su juo. ⁴¹ Ir mes teisingai elgiamės, nes esame verti, nes mums atlyginama pagal tai, ką padarėme, bet šitas nepadarė nieko blogo“. ⁴² Ir jis tarė Jėšuei: „Mano Viešpatie, atsimink mane, kai ateisi į savo karalystę“. ⁴³ Bet Jėšua jam tarė: „Amen, sakau tau, kad šiandien būsi su manimi rojuje“. (Lk 23:39-43, aramėjų kalba paprasta anglų kalba)

Dievo Karalystė neatėjo iš karto, kai Jėzus buvo nužudytas, kaip mums rodo Morkus ir Lukas :

⁴³ Juozapas iš Arimatėjos, žymus tarybos narys, kuris pats laukė Dievo karalystės, ateis ir įsidrąsino... (Morkaus 15:43).

⁵¹ Jis buvo kilęs iš Arimatėjos, žydų miesto, ir pats laukė Dievo karalystės (Lk 23,51).

Būtent po prisikėlimo (1 Korintiečiams 15:50-55) krikščionys atgims, kad įeity į Dievo karalystę, kaip rašo Jonas:

³ Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau tau: jei kas negims iš naujo, negalės regėti Dievo karalystės“. ⁴ Nikodemas Jam tarė: „Kaip gali gimti žmogus, pasenęs? Ar gali jis antrą kartą įeiti į motinos įsčias ir gimti? ⁵Jėzus atsakė: „Iš tiesų sakau jums: jei kas negims iš vandens ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę (Jono 3:3-5).

Tik Dievo tauta pamatys galutinę po tūkstantmečio trukusią Dievo karalystę.

Dabar prašau dar labiau suprasti, kad po prisikėlimo Jėzus vėl mokė apie Dievo karalystę:

³ Jis taip pat prisistatė gyvas po savo kančių, pasitelkdamas daugybę neklystamų įrodymų, keturiasdešimt dienų matydamas jį ir kalbėdamas apie Dievo karalystę (Apd 1, 3).

Pirmasis ir paskutinis Jėzaus pamokslai buvo apie Dievo karalystę! Jėzus atėjo kaip pasiuntinys, kad mokyty apie tą Karalystę.

Jėzus taip pat liepė apaštalui Jonui parašyti apie tūkstantmetę Dievo karalystę, kuri bus žemėje. Atkreipkite dėmesį, ką Jis liepė Jonui parašyti:

⁴ Mačiau sielas tu, kuriems buvo nukirstos galvos dėl liudijimo apie Jėzų ir dėl Dievo žodžio, kurie negarbino žvėries ar jo atvaizdo ir nebuvo paėmę jo ženkle ant savo kaktos ar ant rankų. Ir jie gyveno ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų (Apreiškimo 20:4).

Pirmieji krikščionys mokė, kad tūkstantmetė Dievo Karalystė bus žemėje ir pakeis pasaulio vyriausybes, kaip moko Biblija (plg. Apreiškimo 5:10, 11:15).

Kodėl, jei Dievo karalystė tokia svarbi, dauguma apie ją nelabai girdėjote?

Iš dalies todėl, kad Jėzus tai pavadino paslaptimi:

¹¹ Jis tarė jiems: „Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį. o tiems, kurie yra išorėje, viskas yra palyginimais (Morkaus 4:11).

Net ir šiandien tikroji Dievo karalystė daugeliui yra paslaptis, kaip ir didžioji dalis Dievo plano (taip pat žr. mūsų nemokamą knygą internete adresu www.cog.org pavadinimu: DIEVO PLANO MYSTERY Kodėl Dievas sukūrė ką nors? Kodėl Dievas sukūrė tave ?).

Taip pat pagalvokite, kad Jėzus pasakė, kad (amžiaus) pabaiga ateis (netrukus) PO to, kai visame pasaulyje bus paskelbta karalystės evangelija kaip LIUDIJA:

¹⁴ Ir ši karalystės Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas (Mato 24:14).

Skelbti Dievo Karalystės evangeliją yra svarbu ir tai turi būti įvykdyta šiais paskutiniais laikais. Tai „gera žinia“, nes ji suteikia tikrą viltį žmonijos negandoms, nepaisant to, ko gali mokyti politiniai lyderiai.

Jei atsižvelgsite į Jėzaus žodžius, turėtų būti aišku, kad tikroji krikščionių bažnyčia dabar turėtų skelbti tą karalystės evangeliją. Tai turėtų būti pagrindinis Bažnyčios prioritetas. Ir norint tai padaryti tinkamai, reikėtų naudoti kelias kalbas. To siekia *Tęstinė* Dievo Bažnyčia. Štai todėl ši knygelė buvo išversta į daugybę kalbų.

Jėzus mokė, kad dauguma nepriimtų Jo kelio:

¹³ „Ieikite pro siaurus vartus; nes platūs yra vartai ir platus kelias, vedantis į pražūtį, ir daugelis eina jais. ¹⁴ Nes ankšti vartai ir siauras kelias, vedantis į gyvenimą, ir mažai kas jį randa. (Mato 7:13-14)

Dievo Karalystės Evangelija veda į gyvenimą!

Gali būti įdomu pastebėti, kad nors dauguma išpažįstančių krikščionis, atrodo, pamiršta mintį, kad Kristus daugiausia dėmesio skyrė Dievo

Karalystės Evangelijos skelbimui, pasaulietiniai teologai ir istorikai dažnai suprato, kad Biblija iš tikrųjų to moko.

Tačiau pats Jėzus tikėjosi, kad Jo mokiniai mokys Dievo Karalystės Evangelijos (Lk 9: 2,60). Kadangi būsimoji karalystė bus pagrįsta Dievo įstatymais, ji atneš taiką ir klestėjimą, o šių įstatymų laikymasis šiame amžiuje veda į tikrą taiką (Psalmyno 119:165; Efeziečiams 2:15).

Ir ši geroji naujiena apie karalystę buvo žinoma Senojo Testamento raštuose.

3. Bawala b'abantu era ekyo kiwa ensonga osanga lwaki Katonda?

Pirmasis ir paskutinis užrašytas Jėzaus pamokslas buvo susijęs su Dievo Karalystės Evangelijos skelbimu (Morkaus 1:14-15; Apd 1:3).

Dievo karalystė yra kažkas, apie ką Jėzaus laikų žydai turėjo žinoti, nes tai buvo paminėta jų Raštuose, kuriuos dabar vadiname Senuoju Testamentu.

Danielius mokė apie karalystę

Pranašas Danielius rašė:

⁴⁰ Ketvirtoji karalystė bus stipri kaip geležis, nes geležis lūžta ir viską sudaužo. ir kaip geležis, kuri susmulkina, ta karalystė suskils į gabalus ir sutraiškys visas kitas. ⁴¹ Kadangi matėte kojas ir pirštus, iš dalies iš keramikos molio ir iš dalies iš geležies, karalystė bus padalinta; tačiau geležies stiprumas bus jame, kaip matėte geležį, sumaišytą su keraminiu moliu. ⁴² Ir kaip kojų pirštai buvo iš dalies iš geležies, o iš dalies iš molio, taip karalystė bus iš dalies stipri ir iš dalies trapi. ⁴³ Kaip matėte geležį sumaišytą su keraminiu moliu, jie susimaišys su žmonių sėkla; bet jie nesukibs vienas prie kito, kaip geležis nesimaišo su moliu. ⁴⁴ Šitų karalių dienomis dangaus Dievas įkurs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta. ir karalystė nebus palikta kitiems žmonėms; ji suskils į gabalus ir sunaikins visas šias karalystes ir išliks amžinai (Danieliaus 2:40-44).

¹⁸ Bet Aukščiausiojo šventieji gaus karalystę ir paveldės karalystę per amžius, per amžius". (Danieliaus 7:18).

²¹ „Aš žiūrėjau; ir tas pats ragas kariavo su šventaisiais ir nugalėjo juos, ²² kol atėjo Senovė, ir buvo paskelbtas sprendimas Aukščiausiojo šventųjų naudai, ir atėjo laikas šventiesiems užvaldyti karalystę. (Danieliaus 7:21-22)

Iš Danieliaus sužinome, kad ateis laikas, kai Dievo Karalystė sunaikins šio pasaulio karalystes ir tęsis amžinai. Taip pat sužinome, kad šventieji turės savo vaidmenį priimant šią karalystę.

Daugelis Danieliaus pranašysčių dalių yra skirtos mūsų laikams, ^{xxi} amžiuje.

Atkreipkite dėmesį į kai kurias Naujojo Testamento ištraukas:

¹² Dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės, bet gauna valdžią vienai valandai kaip karaliai su žvėrimi. ¹³ Jie yra vieningi ir atiduos savo galią bei valdžią žvėriui. ¹⁴ Jie kariaus su Avinėliu, ir Avinėlis juos nugalės, nes Jis yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius. ir tie, kurie yra su Juo, yra pašaukti, išrinkti ir ištikimi“. (Apreiškimo 17:12-14)

Taigi, tiek Senajame, tiek Naujajame Testamentuose matome sampratą, kad bus pabaigos laiko žemiškoji karalystė su dešimt dalių ir kad Dievas ją sunaikins ir įkurs savo karalystę.

Izaijas mokė apie karalystę

Dievas įkvėpė Izaiją parašyti apie pirmąją Dievo Karalystės dalį, tūkstantmetį valdymą, vadinamą tūkstantmečiu, tokiu būdu:

¹ Iš Jesės stiebo išaugs lazda ir iš jo šaknų išaugs šakelė. ² Viešpaties Dvasia ilsėsis ant jo, išminties ir supratimo dvasia, patarimo ir galybės dvasia, pažinimo ir Viešpaties baimės dvasia.

³ Jam patinka Viešpaties baimė. Jis neteis pagal savo akių regėjimą ir nespręs pagal ausų klausą. ⁴ Jis teisia vargšą ir teis teisingai

žemės romiesiems; Jis smogs žemei savo burnos lazda ir savo lūpų dvelksmu užmuš nedorėlį. ⁵ Teisumas bus jo strėnų diržas, ištikimybė – juosmens diržas.

⁶ Vilkas gyvens su ėriuku, leopardas gulės su ožiuku, veršelis, jaunas liūtas ir nupenėtas. Ir mažas vaikas juos ves. ⁷ Karvė ir lokys

ganysis; Ju jaunikliai gulės kartu; Ir liūtas valgys šiaudus kaip jautis.
8 Žindys žais prie kobros duobės, o nujunkytas vaikas įkiš ranką į
angies duobę. 9 Jie nepakenks ir nesunaikins visame mano
šventajame kalne, nes žemė bus pilna Viešpaties pažinimo, kaip
vandenys dengia jūrą.

10 Tą dieną atsiras Jesės šaknis, kuri stovės kaip vėliava žmonėms.
Nes pagonyš Jo ieškos, ir Jo poilsio vieta bus šlovinga“. (Izaijo
11:1-10)

Priežastis, dėl kurios aš tai vadinau pirmąja Dievo Karalystės dalimi arba
pirmuoju etapu, yra ta, kad tai laikas, kai tai bus fizinė (iki laiko, kai
šventasis miestas, Naujoji Jeruzalė, nužengs iš dangaus, Apreiškimas 21)
ir truks tūkstantį metų. Izaijas patvirtino fizinį šio etapo aspektą, kai tęsė:

11 Tą dieną Viešpats vėl išties savo ranką antrą kartą, kad
susigražintų savo tautos likučius, kurie liko iš Asirijos ir Egipto, iš
Patros ir Kušo, iš Elamo ir Šinaro, iš Hamato ir jūros salos.

12 Jis pastatys vėliavą tautoms, surinks Izraelio atstumtuosius ir
surinks Judo išsklaidytus iš keturių žemės kampų. 13 Efraimo
pavydas pasitrauks, Judo priešai bus išnaikinti. Efraimas
nepavydės Judui ir Judas nepuls prie Efraimo. 14 Bet jie kris ant
filistinų pečių į vakarus. Kartu jie plės rytų žmones; Jie uždės savo
ranką ant Edomo ir Moabo; Amono žmonės paklus jiems. 15
Viešpats visiškai sunaikins Egipto jūros liežuvį. Savo galingu vėju
Jis papurtys kumštį virš upės, smogs į septynis upelius ir privers
žmones kirsti sausus batus. 16 Jo tautos likučiu, kuris liks iš Asirijos,
bus greitkelis, kaip ir Izraeliui tą dieną, kai jis pakilo iš Egipto
žemės. (Izaijo 11:11-16)

Izaijas taip pat buvo įkvėptas parašyti:

2 Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas iškils kalnų
viršūnėse ir iškils aukščiau už kalvų. Ir visos tautos plauks į ją. 3
Daug žmonių ateis ir sakys: „Ateikite, pakilkime į Viešpaties kalną, į
Jokūbo Dievo namus. Jis išmokys mus savo keliu, ir mes eisime Jo
takais“. Iš Siono išeis įstatymas, o Viešpaties žodis iš Jeruzalės. 4 Jis

teis tarp tautų ir bars daugelį žmonių. Savo kardus jie daužys į plūgus, ietis į genėjimo kablius. Tauta nebekels kardo prieš tautą ir nebemokys kariauti. ... ¹¹ Žmonių išdidūs žvilgsniai bus pažeminti, žmonių išdidumas bus pažemintas, ir vienintelis Viešpats bus išaukštintas tą dieną. (Izaijo 2: 2-4, 11)

Taigi, tai bus utopinis taikos laikas žemėje. Galiausiai tai bus amžinai, valdant Jėzui. Remiantis įvairiais šventraščiais (Psalmynas 90:4; 92:1; Izaijas 2:11; Ozėjo 6:2), žydų Talmudas moko, kad tai trunka 1000 metų (Babilono Talmudas: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

I saiah taip pat buvo įkvėptas parašyti:

⁶ Mums gimė Kūdikis, mums duotas Sūnus. Ir valdžia bus ant Jo peties. Ir Jo vardas bus vadinamas Nuostabusis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Taikos Kunigaikštis . ⁷ Jo valdžios didėjimui ir taikai Dovydo sostui ir Jo karalystei nebus galo, sutvarkyti ir įtvirtinti teismu ir teisingumu Nuo to laiko iki amžinybės. Galybių Viešpaties uolumas tai padarys. (Izaijo 9:6-7)

Atkreipkite dėmesį, kad Izaijas pasakė, kad Jėzus ateis ir įkurs karalystę su vyriausybe. Nors daugelis išpažįstančių Kristų cituoja šią ištrauką, ypač kiekvienių metų gruodį, jie linkę nepastebėti, kad tai pranašauja daugiau nei tai, kad Jėzus gims. Biblija rodo, kad Dievo Karalystė turi valdžią, kuri valdo pavaldinius, ir kad Jėzus ją valdys. Izaijas, Danielius ir kiti tai pranašavo.

Dievo įstatymai yra meilės kelias (Mato 22:37-40; Jono 15:10), o Dievo Karalystė bus valdoma remiantis šiais įstatymais. Vadinasi, Dievo Karalystė, nepaisant to, kaip daugelis žmonių ją vertina, bus paremta meile.

Psalmės ir daugiau

Rašyti apie ateinančią Dievo Karalystę Dievas įkvėpė ne tik Danielius ir Izaijas.

Ezechielis buvo įkvėptas parašyti, kad tos Izraelio *gentys* (ne tik žydai), kurios buvo išsklaidytos Didžiojo suspaudimo metu, bus suburtos į tūkstantmetę karalystę:

¹⁷ Todėl sakyk: ' Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš surinksiu jus iš tautų, surinksiu iš tų kraštų, kuriuose buvai išblaškytas, ir duosiu tau Izraelio žemę.' ¹⁸ Ir jie ten eis, ir jie išneš iš ten visus bjaurius dalykus ir visas bjaurības. ¹⁹ Tada Aš duosiu jiems vieną širdį, įdėsiu į juos naują dvasią, išimsiu akmeninę širdį iš jų kūno ir duosiu jiems kūno širdį, ²⁰ kad jie vaikščiotų pagal mano įstatus ir laikytųsi mano įsakymų, padaryti juos; ir jie bus mano tauta, o aš būsiu jų Dievas. ²¹ O tiems, kurių širdys trokšta pasibjaurėtinų dalykų ir bjaurių, aš atlyginsiu jų darbus ant jų pačių galvų", – sako Viešpats Dievas. (Ezechielio 11:17-21)

Izraelio giminių palikuonys nebebus išsibarstę, o paklus Dievo įstatams ir nustos valgyti šlykščius dalykus (Kun 11; Pakartoto įstatymo 14).

Psalme atkreipkite dėmesį į gerąją naujieną apie Dievo karalystę:

²⁷ Visi pasaulio pakraščiai prisimins ir atsigręš į Viešpatį, ir visos tautų giminės pagarbins Tave. ²⁸ Viešpaties yra karalystė, Jis valdo tautas. (Psalmynas 22:27-28)

⁶ Dieve, tavo sostas yra per amžius. Teisumo skeptras yra Tavo karalystės skeptras. (Psalmynas 45:6)

¹ O, giedok Viešpačiui naują giesmę! Giedok Viešpačiui, visa žemė. ² Giedokite Viešpačiui, šlovinkite Jo vardą; Kasdien skelbkite gerąją naujieną apie Jo išganymą. ³ Skelbkite Jo šlovę tautoms, Jo stebuklus visoms tautoms. (Psalmyno 96:1–3; taip pat plg. 1 Metraščių 16:23–24)

¹⁰ Visi tavo darbai šlovins Tave, Viešpatie, ir tavo šventieji laimins Tave. ¹¹ Jie kalbės apie Tavo karalystės šlovę ir kalbės apie tavo galią, ¹² kad žmonių sūnums atskleistų Jo galingus darbus ir šlovingą Jo karalystės didybę. ¹³ Tavo karalystė yra amžina

karalystē, Ir Tavo valdžia išlieka per visas kartas. (Psalmė 145:10-13)

Ivairūs Senojo Testamento rašytojai taip pat rašė apie karalystės aspektus (pvz., Ezechielio 20:33; Obadijas 21; Michėjo 4:7).

Taigi, kai Jėzus pradėjo mokyti Dievo Karalystės Evangelijos, Jo tiesioginė auditorija buvo šiek tiek susipažinusi su pagrindine sąvoka.

4. Tebawasa so tebafumbirwa balinga bamalayika ggulu?

Nors daugelis elgiasi taip, lyg Evangelija būtu tik gera žinia apie Jėzaus asmenį, realybė yra tokia, kad Jėzaus pasekėjai mokė Dievo Karalystės Evangelijos. Štai tokią žinią atnešė Jėzus.

Apaštalas Paulius rašė apie Dievo karalystę ir Jėzų:

⁸ Jis nuėjo į sinagogą ir tris mėnesius drąsiai kalbėjo, aiškindamas ir įtikinėdamas apie Dievo karalystę (Apd 19, 8).

²⁵ Ir iš tiesų, dabar aš žinau, kad jūs visi, tarp kurių buvau skelbęs Dievo karalystę (Apd 20:25).

²³Paskyrus jam dieną, daugelis atėjo pas jį į jo būstą, kuriems jis aiškino ir iškilmingai liudijo apie Dievo karalystę, nuo ryto iki vakaro įtikinėdamas dėl Jėzaus ir Mozės įstatymo, ir pranašų. ... ³¹ skelbti Dievo karalystę ir su visu pasitikėjimu mokyti to, kas liečia Viešpatį Jėzų Kristų, niekas jam nedraudžia (Apd 28:23,31).

Atkreipkite dėmesį, kad Dievo karalystė yra ne tik Jėzus (nors Jis yra pagrindinė jos dalis), nes Paulius taip pat mokė apie Jėzų atskirai nuo to, ką jis mokė apie Dievo karalystę.

Paulius taip pat pavadino tai Dievo Evangelija, bet tai vis tiek buvo Dievo Karalystės evangelija:

⁹ ... mes skelbėme jums Dievo Evangeliją... ¹² kad vaikščiotumėte verti Dievo, kuris kviečia jus į savo karalystę ir šlovę. (1 Tesalonikiečiams 2: 9,12)

Paulius tai taip pat pavadino Kristaus Evangelija (Romiečiams 1:16). Jėzaus „geroji žinia“, žinia, kurios Jis mokė.

Pagalvokite, kad tai nebuvo tik evangelija apie Jėzaus Kristaus asmenį ar tik asmeninį išgelbėjimą. Paulius sakė, kad Kristaus evangelija apima paklusnumą Jėzui, Jo sugrįžimą ir Dievo teismą:

⁶ <...> Dievas, kad atsilygintų sielvartu tiems, kurie jus vargina, ⁷ ir duotų jums ramybės su mumis, kai Viešpats Jėzus apsireiškė iš dangaus su savo galingais angelais, ⁸ liepsnojančioje ugnyje atkeršydamas tiems, kurie nepažįsta Dievo, ir tiems, kurie nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijai. ⁹ Jie bus nubausti amžinu sunaikinimu nuo Viešpaties akivaizdos ir Jo galybės šlovės, ¹⁰ kai Jis tą dieną ateis, kad būtų pašlovintas savo šventuosiuose ir žavėtųsi tarp visų tikinčiųjų, nes mūsų liudijimas tarp mūsų buvo tikima (2 Tesalonikiečiams 1:6-10).

Naujasis Testamentas rodo, kad karalystė yra kažkas, ką mes gausime, o ne tai, kad dabar ją visiškai turime:

²⁸ Mes gauname nepajudinamą karalystę (Hebrajams 12:28).

Galime suvokti ir tikėtis, kad tapsime Dievo Karalystės dalimi, bet dar nesame iki galo į ją įėję.

Paulius konkrečiai patvirtino, kad žmogus iki galo nepatenka į Dievo karalystę kaip mirtingas žmogus, kaip tai atsitinka *po* prisikėlimo:

⁵⁰ Dabar tai sakau, broliai, kad kūnas ir kraujas negali paveldėti Dievo karalystės. taip pat korupcija nepaveldi nesugedimo. ⁵¹ Štai sakau jums paslaptį: mes ne visi užmigsime, bet visi pasikeisime – ⁵² akimirksniu, akies mirksniu, paskutiniam trimitui skambant. Nes trimitas skambės, ir mirusieji bus prikelti negendantys, ir mes pasikeisime (1 Korintiečiams 15:50-52).

¹ Todėl įsakau tave prieš Dievą ir Viešpatį Jėzų Kristų, kuris teis gyvuosius ir mirusius, jam pasirodžius ir Jo karalystėje

(2 Timotiejui 4:1).

Paulius ne tik to mokė, bet ir to, kad Jėzus perduos Karalystę Dievui Tėvui:

²⁰ Bet dabar Kristus prisikėlė iš numirusių ir tapo pirmuoju tu, kurie užmigo. ²¹ Kadangi per žmogų atėjo mirtis, tai per žmogų atsirado ir mirusiųjų prisikėlimas. ²² Nes kaip Adome visi miršta, taip ir Kristuje visi bus atgaivinti. ²³ Bet kiekvienas pagal savo tvarką: pirmas Kristus, o vėliau tie, kurie priklauso Kristui Jo atėjimo metu. ²⁴ Tada ateina galas, kai Jis atiduos karalystę Dievui Tėvui, kai padarys galą bet kokiai valdžiai, valdžiai ir valdžiai. ²⁵ Nes Jis turi viešpatauti, kol nepakels visus priešus po savo kojomis. (1 Korintiečiams 15:20-25).

Paulius taip pat mokė, kad neteisieji (įsakymų laužytojai) nepaveldės Dievo Karalystės:

⁹ Argi nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo karalystės? Neapsigaukite. Nei ištvirkėliai, nei stabmeldžiai, nei svetimautojai, nei homoseksualai, nei sodomitai, ¹⁰ nei vagys, nei gobšai, nei girtuokliai, nei keikėjai, nei prievartautojai nepaveldės Dievo karalystės (1 Korintiečiams 6:9-10).

¹⁹ Dabar akivaizdūs kūno darbai, kurie yra: svetimavimas, paleistuvystė, nešvarumas, ištvirkimas, ²⁰ stabmeldystė, kerėjimas, neapykanta, ginčai, pavydas, pykčio protrūkiai, savanaudiškos ambicijos, nesutarimai, erezijos, ²¹ pavydas, žmogžudystės, girtavimas. linksmybės ir panašiai; apie kurį sakau jums iš anksto, kaip ir anksčiau sakiau, kad tie, kurie tai daro, nepaveldės Dievo karalystės (Galatams 5:19-21).

⁵ Juk žinote, kad nė vienas ištvirkėlis, nešvarus ar gobšuoelis, kuris yra stabmeldys, neturi paveldėjimo Kristaus ir Dievo karalystėje (Efeziečiams 5:5).

Dievas turi standartus ir reikalauja atgailos už nuodėmę, kad galėtų įeiti į Jo karalystę. Apaštalas Paulius perspėjo, kad kai kurie nemokytų, kad Jėzaus Evangelija yra atsakymas, bet kiti yra:

³ Malonė jums ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, ⁴ kuris atidavė save už mūsų nuodėmes, kad išgelbėtų mus iš dabartinio pikto amžiaus pagal mūsų Dievo ir Tėvo valią, ⁵ kuriam šlovė . per amžių amžius. Amen. ⁶ Stebiuosi, kad taip greitai nusigrežiate nuo To, kuris jus pašaukė Kristaus malone, prie kitokios Evangelijos, ⁷ kuri nėra kita. bet yra tokių, kurie jus vargina ir nori iškreipti Kristaus Evangeliją. ⁸ Bet net jei mes ar angelas iš dangaus skelbtume jums kitą Evangeliją, nei mes jums paskelbėme, tebūnie prakeiktas. ⁹ Kaip jau sakėme, taip ir dabar dar kartą sakau: jei kas skelbia jums kitą Evangeliją, nei jūs gavote, tebūna prakeiktas. (Galatams 1:3-9)

³ Bijau, kad, kaip gyvatė savo gudrumu apgavo levą, jūsų protas nesugadintų nuo paprastumo Kristuje. ⁴ Nes jei ateinantis pamokslauja kitą Jėzų, kurio mes neskelbėme, arba jei jūs gaunate kitokią dvasią, kurios nepriėmėte, arba kitokią Evangeliją, kurios nepriėmėte, galite tai pakęsti! (2 Korintiečiams 11:3-4)

Kas buvo „kita“ ir „skirtinga“, iš tikrųjų klaidinga Evangelija?

Klaidinga Evangelija turi įvairių dalių.

Apskritai, klaidinga evangelija yra tikėjimas, kad neprivalote paklusti Dievui ir iš tikrųjų stengtis gyventi ištikimai Jo būdai, tvirtindami, kad pažįstate Dievą (plg. Mato 7:21-23). Ji linkusi būti savanaudiškai orientuota.

Gyvatė prieš beveik 6000 metų (Pradžios 3) privertė levą paklusti klaidingai evangelijai – ir žmonės tikėjo, kad jie žino geriau už Dievą ir turi patys nuspręsti, kas gera ir bloga. Taip, Jėzui atėjus, Jo vardas dažnai buvo siejamas su įvairiomis klaidingomis evangelijomis – ir tai tęsėsi ir tęsis iki paskutiniojo Antikristo laikų.

Dabar, apaštalo Pauliaus laikais, klaidinga evangelija iš esmės buvo gnostinis/mistinis tiesos ir klaidos mišinys. Gnostikai iš esmės tikėjo, kad specialios žinios yra tai, ko reikia dvasinei įžvalgai, įskaitant išganymą, pasiekti. Gnostikai buvo linkę manyti, kad tai, ką daro kūnas, neturėjo

ypatingų pasekmių, ir jie priešinosi paklusnumui Dievui tokiuose dalykuose kaip septintosios dienos šabas. Vienas iš tokių netikrų lyderių buvo Simonas Magas, kurį įspėjo apaštalas Petras (Apd 8:18-21).

Bet tai nėra Lengva

Naujasis Testamentas rodo, kad Pilypas mokė Dievo Karalystės:

⁵ Tada Pilypas nuėjo į Samarijos miestą ir pamokslavo jiems Kristų. ... ¹² jie patikėjo Pilypu, kai jis skelbė apie Dievo karalystę... (Apd 8: 5,12).

Bet Jėzus, Paulius ir mokiniai mokė, kad nėra lengva patekti į Dievo karalystę:

²⁴ Pamatęs, kad jis labai nuliūdo, Jėzus tarė: „Kaip sunku tiems, kurie turi turtų, patekti į Dievo karalystę! ²⁵ Nes kupranugariui lengviau išlįsti pro adatos ausį, nei turtuoliui patekti į Dievo karalystę“.

²⁶ Ir tie, kurie tai girdėjo, klausė: „Kas gali būti išgelbėtas?“

²⁷ Bet Jis pasakė: „Tai, kas žmonėms neįmanoma, įmanoma Dievui“. (Lk 18:24-27)

²² „Per daugybę suspaudimų turime įeiti į Dievo karalystę“ (Apd 14, 22).

³ Mes visada privalome dėkoti Dievui už jus, broliai, kaip yra

tinka, nes jūsų tikėjimas nepaprastai auga, o kiekvieno iš jūsų meilė vienas kitam auga, ⁴ kad mes patys didžiuojamės jumis tarp Dievo bažnyčių už jūsų kantrybę ir tikėjimą visuose jūsų persekiojimuose ir suspaudimuose, kuriuos ištvėriate, ⁵ kuris yra akivaizdus teisingo Dievo teismo įrodymas, kad būtumėte laikomi verti Dievo karalystės, dėl kurios taip pat kenčiate. ⁶ nes yra teisu Dievo atžvilgiu atsilyginti su vargais tiems, kurie jus vargina, ⁷ ir

duoti jums ramybės su mumis, kai Viešpats Jėzus apsireiškė iš dangaus su savo galingais angelais (2 Tesalonikiečiams 1:3-7).).

Dėl sunkumų tik kai kurie dabar yra pašaukti ir išrinkti šiame amžiuje būti jo dalimi (Mato 22:1–14; Jono 6:44; Hebrajams 6:4–6). Kiti bus vadinami vėliau, nes Biblija rodo, kad tie, „kurie klydo dvasia, supras, o tie, kurie skundėsi, išmoks doktrinos“ (Izaijo 29:24).

Apaštalas Petras mokė, kad karalystė yra amžina ir kad reikia stropiai paklusti Dievo Evangelijai, kitaip bus teismas:

¹⁰ Todėl, broliai, būkite dar stropesni, kad jūsų pašaukimas ir išrinkimas būtų tikri, nes tai darydami niekada nesuklupsite. ¹¹ nes taip gausiai gausite įėjimą į mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus amžinąją karalystę (2 Petro 1:10-11).

¹⁷ Nes atėjo laikas teismui prasidėti Dievo namuose. ir jei tai pirmiausia prasidės nuo mūsų, kuo baigsis tie, kurie nepaklūsta Dievo Evangelijai? (1 Petro 4:17).

Paskutinės Biblijos ir Karalystės knygos

Biblija moko, kad „Dievas yra meilė“ (1 Jono 4:8,16), o Jėzus yra Dievas (Jono 1:1,14) – Dievo Karalystė turės Karalių, kuris yra meilė ir kurio įstatymai palaiko meilę, o ne neapykantą. (plg. Apreiškimo 22:14-15).

Biblija taip pat rodo, kad Dievas atsiųs angelą, kuris skelbs amžinąją Dievo karalystės Evangeliją (Apreiškimo 14:6-7), o paskui kitą angelą, kuris nurodys, kad Babilonas, nors ir atrodo puikus, žlunga (Apreiškimo 14:8-9). Šios žinios bus antgamtinis Evangelijos patvirtinimas, kurį pasaulis anksčiau bus priėmęs kaip liudytojas, ir atrodys kaip veiksniai „didžiai miniai“, kuri ateina pas Dievą pabaigoje (Apreiškimo 7:9-14). Skirtingai nuo paskutinės Babilono galios, kuri kils ir žlugs (plg. Apreiškimo 18:1-18), paskutinė Dievo karalystės fazė tęsiasi amžinai:

¹⁵ Tada sušuko septintas angelas: Ir danguje pasigirdo garsūs balsai, sakantys: „Šio pasaulio karalystės tapo mūsų Viešpaties ir

Jo Kristaus karalystėmis, ir Jis viešpataus per amžių amžius! (Apreiškimo 11:15).

Jėzus karaliaus karalystėje! Ir Biblija atskleidžia du Jo titulus:

¹⁶ Ant savo apsiausto ir ant šlaunų jis turi vardą, užrašytą: KARALIŲ KARALIUS IR VIEŠPATIES VIEŠPATS (Apreiškimo 19:16).

Bet ar Jėzus vienintelis viešpataus? Atkreipkite dėmesį į šią ištrauką:

⁴ Aš pamačiau sostus, ir jie sėdėjo juose, ir jiems buvo paskirtas teismas. Tada pamačiau sielas tu, kuriems buvo nukirstos galvos dėl Jėzaus liudijimo ir Dievo žodžio, kurie negarbino žvėries ar jo atvaizdo ir nebuvo užfiksavę jo ženklą ant kaktos ar ant rankų. Ir jie gyveno ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų. . . ⁶ Palaimintas ir šventas, kuris turi dalį pirmame prisikėlime. Tokiems antrąjį mirtis neturi galios, bet jie bus Dievo ir Kristaus kunigai ir karaliaus su Juo tūkstantį metų (Apreiškimo 20:4,6) .

Tikrieji krikščionys bus prikelti, kad karaliautų su Kristumi tūkstantį metų! Nes karalystė tęsis amžinai (Apreiškimo 11:15), bet minėtas karaliavimas tebuvo tūkstantis metų. Štai kodėl aš tai anksčiau vadinau pirmąja karalystės faze – fizine, tūkstantmečio faze, o ne paskutine, labiau dvasine faze.

Keletas įvykių yra išvardyti Apreiškimo knygoje kaip įvykę tarp tūkstantmečio ir paskutinio Dievo Karalystės etapo:

⁷ Dabar, kai pasibaigs tūkstantis metų, šėtonas bus paleistas iš savo kalėjimo ⁸ ir išeis klaidinti tautų, esančių keturiuose žemės kampuose, Gogo ir Magogo, kad surinktų jas į mūšį, kurių skaičius yra toks pat. Jūros smėlis. . . ¹¹ Tada pamačiau didelį baltą sostą ir jame sėdintįjį, nuo kurio veido pabėgo žemė ir dangus. Ir jiems vietos nerasta. ¹² Ir aš mačiau mirusius, mažus ir didelius, stovinčius priešais Dievą, ir knygos buvo atverstos. Ir buvo atidaryta kita knyga, tai yra Gyvenimo knyga. Ir mirusieji buvo teisiami pagal jų darbus, pagal tai, kas parašyta knygoje. ¹³ Jūra atidavė joje buvusius mirusiuosius, o mirtis ir pragaras atidavė

juose buvusius mirusiuosius. Ir jie buvo teisiami, kiekvienas pagal savo darbus. ¹⁴ Tada Mirtis ir Hadas buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai jau antroji mirtis. ¹⁵ Ir kas nebuvo rastas įrašytas į Gyvenimo knygą, buvo įmestas į ugnies ežerą (Apreiškimo 20:7-8, 11-15).

Apreiškimo knyga rodo, kad bus vėlesnis etapas, kuris ateis po tūkstančio metų valdymo ir po antrosios mirties:

¹ Dabar aš pamačiau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo. Be to, nebeliko jūros. ² Tada aš, Jonas, išvydau šventąjį miestą Naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo, paruoštą kaip nuotaką, papuoštą savo vyrui. ³ Ir aš išgirdau stiprų balsą iš dangaus, sakantį: „Štai Dievo palapinė yra su žmonėmis, ir Jis gyvens su jais, ir jie bus Jo tauta. Pats Dievas bus su jais ir bus jų Dievas. ⁴ Dievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių, nebebus nei mirties, nei liūdesio, nei verksmo. Skausmo nebebus, nes buvę dalykai praėjo“. (Apreiškimo 21:1-4)

¹ Ir jis parodė man tyrą gyvybės vandens upę, skaidrią kaip krištolas, ištekančią iš Dievo ir Avinėlio sosto. ² Gatvės viduryje ir abiejose upės pusėse buvo gyvybės medis, kuris davė dvylika vaisių, kiekvienas medis davė vaisių kas mėnesį. Medžio lapai buvo skirti tautoms gydyti. ³ Ir nebebus prakeikimo, bet jame bus Dievo ir Avinėlio sostas, ir Jo tarnai Jam tarnaus. ⁴ Jie matys Jo veidą, ir Jo vardas bus jų kaktose. ⁵ Ten nebus nakties, jiems nereikia nei lemos, nei saulės šviesos, nes Viešpats Dievas juos apšviečia. Ir jie viešpataus per amžius. (Apreiškimo 22:1-5)

Atkreipkite dėmesį, kad šis po tūkstančio metų vykstantis valdymas apima Dievo tarnus ir tęsiasi amžinai. Šventasis miestas, kuris buvo paruoštas danguje, paliks dangų ir nusileis į žemę. Tai yra paskutinės Dievo Karalystės fazės pradžia. Laikas, JOKIŲ SKAUSMŲ AR KANČIŲ!

Nuolankieji paveldės žemę (Mato 5:5) ir viską (Apreiškimo 21:7). Žemė, įskaitant Šventąjį miestą, kuris bus joje, bus geresnė, nes bus įgyvendinti Dievo keliai. Suprask, kad:

⁷ Jo valdžios didėjimui ir taikai nebus galo (Izaijo 9:7).

Aišku, kad prasidės paskutinis Dievo Karalystės etapas, nes visi paklus Dievo valdžiai.

Tai bus pats nuostabiausias laikas:

⁹ Bet kaip parašyta: „To, ką Dievas paruošė tiems, kurie Jį myli, akys nematė, ausis negirdėjo ir žmogaus širdyse neįėjo“. ¹⁰ Bet Dievas mums juos apreikė per savo Dvasią (1 Korintiečiams 2:9-10). Tai meilės, džiaugsmo ir amžinos paguodos metas. Tai bus fantastiškas laikas! Dievo Karalystė padarys fantastiškai geresnę amžinybę. Ar nenorite turėti savo dalies?

5. Ekyawandikibwa tekigamba nti bamalayika tebasobola kuwasa, wabula kigamba nti tebawasa

Ar pirmieji Kristaus profesoriai manė, kad jie turėjo skelbti tiesioginės Dievo Karalystės evangeliją?

Taip.

Prieš daugelį metų paskaitoje, kurią skaitė Šiaurės Karolinos universiteto profesorius Bartas Ermanas, jis ne kartą ir teisingai pabrėžė, kad, skirtingai nei dauguma šiandien išpažįstančių krikščionių, Jėzus ir pirmieji Jo pasekėjai skelbė Dievo karalystę. Nors bendras daktaro Ehrmano supratimas apie krikščionybę labai skiriasi nuo *besitesiančios* Dievo bažnyčios supratimo, sutinkame, kad karalystės Evangelija yra tai, ką pats Jėzus paskelbė ir Jo pasekėjai tikėjo. suprasti tai.

Seniausias išlikęs po Naujojo Testamento raštas ir pamokslas

Dievo karalystė buvo reikšminga dalis to, kas, kaip teigiama, yra „seniausias išlikęs krikščioniškas pamokslas“ (Holmes MW Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Šiame *senovės krikščionių pamoksle* yra šie teiginiai apie tai:

⁵⁵ Be to, jūs žinote, broliai, kad mūsų buvimas kūniškame pasaulyje yra nereikšmingas ir trumpalaikis, bet Kristaus pažadas yra didelis ir nuostabus: ilsėkitės ateinančioje karalystėje ir amžinasis gyvenimas.

Aukščiau pateiktas teiginys rodo, kad karalystė nėra dabar, bet ateis ir bus amžina. Be to, šiame senoviniame pamoksle teigiama:

⁶⁹ Dabar, jei net tokie teisūs žmonės, kaip šie, negali savo teisiais darbais išgelbėti savo vaikų, kokį garantiją turime, kad pateksime į Dievo karalystę, jei nepalaikysime savo krikšto tyro ir nesutepto? Arba kas bus mūsų užtarėjas, jei mes neturime šventų ir dorų

darbu? ^{9:6} Todėl mylėkime vieni kitus, kad visi įeitume į Dievo karalystę. ^{11:7} Taigi, jei žinosime, kas teisinga Dievo akyse, pateksime į jo karalystę ir gausime pažadus, kurių „ausis negirdėjo, akis neregėjo ir žmogaus širdis negalvojo“.

^{12:1} Todėl valanda po valandos laukime Dievo karalystės su meile ir teisumu, nes nežinome Dievo pasirodymo dienos. ^{12:6} jis sako: ateis mano Tėvo karalystė.

Aukščiau pateikti teiginiai rodo, kad reikia meilės per tinkamą gyvenimą, kad mes vis dar neįžengėme į Dievo karalystę ir kad ji įvyksta po Dievo pasirodymo dienos, ty po to, kai Jėzus vėl sugrįžta. Tai yra Tėvo karalystė ir karalystė nėra tik Jėzus.

Įdomu tai, kad seniausias akivaizdžiai krikščioniškas pamokslas, kurį Dievas leido išlikti, moko tos pačios Dievo Karalystės, kurios moko Naujasis Testamentas ir *Testinė* Dievo Bažnyčia dabar (gali būti, kad tai gali būti iš tikrosios Dievo Bažnyčios, bet mano ribotos graikų kalbos žinios riboja mano galimybes pateikti tvirtesnę deklaraciją).

Antrojo amžiaus bažnyčios vadovai ir Karalystės evangelija

Pažymėtina, kad 2 amžiaus pradžioje Papijas, Jono klausytojas ir Polikarpo draugas, Romos katalikų laikomas šventuoju, mokė tūkstantmetę karalystę. Eusebijus užrašė, kad Papijas mokė:

... bus tūkstantmetis po prisikėlimo iš numirusių, kai šioje žemėje įsitvirtins asmeninė Kristaus karalystė. (Papijos fragmentai, VI. Taip pat žr. Eusebijus, Bažnyčios istorija, 3 knyga, XXXIX, 12)

Papias mokė, kad tai bus didžiulės gausos metas:

Panašiai [Jis sakė], kad iš kviečių grūdų užaugins dešimt

tūkstantis varpų ir kad kiekviena varpa turėtų dešimt tūkstančių grūdų ir kiekvienas grūdas duotų dešimt svarų skaidrių, grynų, smulkių miltų; ir kad obuoliai, sėklos ir žolė derėtų panašiomis proporcijomis; ir kad visi gyvūnai, maitindamiesi tik žemės

gėrybėmis, taptų taikūs ir harmoningi bei būtų tobulai pavaldūs žmogui. “ [Šiuos dalykus paliudijo Papijas , senovės žmogus, kuris buvo Jono klausytojas ir Polikarpo draugas, ketvirtoje jo knygoje; nes penkias knygas jis sukūrė...] (Papijos fragmentai , IV)

Laiške korintiečiams po Naujojo Testamento rašoma:

42:1-3 Apaštalai priėmė Evangeliją už mus iš Viešpaties Jėzaus Kristaus; Jėzus Kristus buvo išsiųstas iš Dievo. Taigi Kristus yra iš Dievo, o apaštalai yra iš Kristaus. Taigi abu atėjo iš Dievo valios nustatyta tvarka. Todėl gavę įsakymą ir visiškai užtikrinti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimu ir patvirtinti Dievo žodžiu su visišku Šventosios Dvasios užtikrinimu, jie išėjo su džiugia žinia, kad ateis Dievo karalystė.

Polikarpas iš Smirnos buvo ankstyvųjų krikščionių lyderis, Jono mokinys, paskutinis iš pirmųjų mirusių apaštalų. Polikarpas c. 120–135 m. po Kr. mokė :

Palaiminti vargšai ir persekiojami dėl teismo, nes jų yra Dievo karalystė. (Polikarpas. Laiškas filipiečiams, II skyrius. Iš *Ante-Nicene Fathers, 1 tomas* , redagavo Alexanderis Robertsas ir Jamesas Donaldsonas. Amerikos leidimas, 1885 m.)

Žinodami, kad „Dievas nesišaiपो“, turime vaikščioti verti Jo įsakymo ir šlovės... Nes gerai, kad jie būtų atkirsti nuo pasaulyje esančių geismų, nes „kiekvienas geismas kariauja prieš Sielą; “ ir „ Dievo karalystės nepaveldės nei ištvirkėliai, nei moteriškos lyties atstovės, nei priekabiautojai su žmonėmis “, nei tie, kurie daro nenuoseklius ir netinkamus dalykus. (ten pat, V skyrius)

Tarnaukime Jam su baime ir su visa pagarba, kaip Jis pats mums įsakė ir kaip apaštalai, kurie skelbė mums Evangeliją, ir pranašai, kurie iš anksto skelbė Viešpaties atėjimą. (ten pat, VI skyrius)

Kaip ir kiti Naujajame Testamente, Polikarpas mokė, kad teisieji, o ne įsakymų laužytojai paveldės Dievo karalystę.

Taip pat buvo teigiama, kad Polikarpas išmokė šių dalykų:

Ir kita šaba jis pasakė: „Klausykite mano raginimo, mylimi Dievo vaikai. Prisiečiau jus, kai buvo vyskupai, o dabar vėl raginu jus visus dorai ir vertai eiti Viešpaties keliu... *Būkite budrūs ir vėl būkite pasiruošę, Tegul jūsų širdys neapsunkina*, naujasis įsakymas. Kalbant apie meilę vienas kitam, Jo atėjimas staiga pasireiškia kaip greitas žaibas, didelis ugnies teismas, amžinasis gyvenimas, Jo nemirtinga karalystė. Ir visa, ko Dievas moko, jūs žinote, kai tyrinėjate įkvėptą Raštą, įsirėžkite į savo širdis Šventosios Dvasios plunksna, kad įsakymai liktų jumyse neišdildomi“. (Polikarpo gyvenimas, 24 skyrius. JB Lightfoot, *The Apostolic Fathers*, t. 3.2, 1889, p. 488–506)

Melito iš Sardų, kuris buvo Dievo bažnyčios vadovas, m. 170 m. po Kr., mokė:

Nes iš tiesų Evangelijoje paskelbtas įstatymas – senasis naujajame, abu kartu ateinantys iš Siono ir Jeruzalės; ir įsakymas, duotas malonėje, ir raštas galutiniame gaminyje, ir avinėlis Sūnuje, ir avis žmoguje, ir žmogus Dieve...

Tačiau Evangelija tapo įstatymo ir jo paaiškinimu

išsipildymas, o bažnyčia tapo tiesos sandėliu...

Tai yra tas, kuris išlaisvino mus iš vergijos į laisvę, iš tamsos į šviesą, iš mirties į gyvenimą, iš tironijos į amžinąją karalystę. (Melito . Homilija apie Paschą. 7 , 40 , 68 eilutės. Vertimas iš Kerux : The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Taigi buvo žinoma, kad Dievo karalystė yra kažkas amžino, o ne tik dabartinė krikščionių ar katalikų bažnyčia ir apimanti Dievo įstatymą.

Kitas antrojo amžiaus vidurio pabaigos raštas ragina žmones pažvelgti į karalystę:

Taigi, niekas iš **jūsų** nebesiardo ir nežiūri atgal, bet noriai artinasi prie Dievo karalystės Evangelijos. (Romanas Klemensas. Pripažinimai, X knyga, XLV skyrius. Ištrauka iš Ante-Nicene Fathers, 8 tomas. Redagavo Alexanderis Robertsas ir Jamesas Donaldsonas. Amerikos leidimas, 1886 m.)

Be to, nors jis, matyt, nebuvo parašytas tikrojoje bažnyčioje, antrojo amžiaus vidurio rašte pavadinimu „ *Hermos garytojas* “ Roberts & Donaldson vertime keturiolika kartų vartojamas posakis „Dievo karalystė“.

Tikrieji krikščionys ir net daugelis tik išpažįstančių Kristų **ka** nors žinojo apie Dievo karalystę antrajame amžiuje.

Net katalikų ir rytų stačiatikių šventasis Irenėjus suprato, kad po prisikėlimo krikščionys pateks į Dievo karalystę. Atkreipkite dėmesį, **ka** jis parašė, c. 180 m. po Kr.:

Juk tokia yra **tu**, kurie tiki, nes juose nuolat gyvena Šventoji Dvasia, kurią Jis davė krikštu ir sulaiko gavėjas, jei jis vaikščioja tiesoje ir šventumu, teisumu ir kantrybe. Nes ši siela turi prisikėlimą tuose, kurie tiki, kūnas vėl priima sielą, o kartu su ja Šventosios Dvasios galia prisikelia ir įeina į Dievo karalystę . (Irenėjus, Šv., Liono vyskupas. Iš armėnų kalbos vertė Armitage Robinson. Apaštališkojo pamokslavimo demonstravimas, 42 skyrius. Wells, Somerset, 1879 m. spalio. Kaip paskelbta SOCIETY FOR PROMOTING CRISTIAN KNOWLEDGE. NIUJORKAS: MACMILLAN CO, 1920).

Teofilis Antiochietis mokė:

Aš tik paminėju Jo gerumą; Jei vadinu Jį Karalyste, paminėsiu Jo šlove... Nes jei Jis nuo pat pradžių būtu jį padaręs nemirtingu, būtu padaręs jį Dievu. <...> Tada Jis nepadarė jo nei nemirtingu, nei dar mirtingu, bet, kaip minėjome aukščiau, galinčiu abiem; kad jei jis, laikydamasis Dievo įsakymo, linktu į nemirtingumo dalykus, gautų iš Jo nemirtingumą kaip atlygį ir taptų Dievu. (Teofilus , Autolikui , 1:3, 2:27)

Katalikų šventasis Hipolitas trečiojo amžiaus pradžioje rašė:

Ir jūs gausite dangaus karalystę, kurie, kol gyvenote šiame gyvenime, pažinojote Dangiškąjį Karalių. Ir tu būsi Dievybės bendražygis ir Kristaus bendraįpėdinis, daugiau nebevergaus geismų ar aistrų ir niekada nebesuniokotas ligų. Juk tu tapai Dievu: kad ir kokias kančias tu išgyvenai būdamas vyras, Jis tau atidavė, nes buvai mirtingo pelėsis, bet ką Dievas dera duoti, Dievas pažadėjo tau dovanoti, nes tu buvo sudievinti ir pagimdyti iki nemirtingumo. (Hipolitas. Visų erezijų paneigimas, X knyga, 30 skyrius)

Žmonių tikslas yra būti sudievintiems ateinančioje Dievo karalystėje.

Antrojo ir trečiojo amžiaus problemas

Nepaisant plačiai paplitusio pripažinimo, antrajame amžiuje iškilo priešįstatyminis atsimetimo lyderis Markionas. Marcijonas mokė prieš Dievo įstatymą, šabą ir tikrąją Dievo karalystę. Nors Polikarpas ir kiti jį smerkė, jis ilgą laiką palaikė ryšius su Romos bažnyčia ir, regis, turėjo ten įtakos.

Antrajame ir trečiajame amžiuje Aleksandrijoje (Egipte) įsitvirtino alegoristai. Daugelis alegoristų priešinosi būsimos karalystės doktrinai. Atkreipkite dėmesį į pranešimą apie kai kuriuos iš šių alegoristų:

Dionisijus gimė kilmingoje ir turtingoje pagonių šeimoje Aleksandrijoje ir buvo išsilavinęs jų filosofija. Jis paliko pagoniškas mokyklas ir tapo Origeno mokiniu, kuriam pavyko vadovauti Aleksandrijos katechetinei mokyklai...

Klemensas, Origenas ir gnostinė mokykla savo išgalvotomis ir alegorinėmis interpretacijomis gadino šventųjų orakulų doktrinas... jie gavo sau „alegoristų“ vardą. Nepas viešai kovojo su alegoristais ir tvirtino, kad žemėje valdys Kristus...

Dionisijus ginčijosi su Nepo pasekėjais ir, pasak jo, „... Dievo karalystėje egzistuoja tokia padėtis, kokia dabar yra“. Tai pirmasis

paminėjimas apie Dievo karalystę, egzistuojančią dabartinėje bažnyčių būklėje...

Neposas priekaištavo jų klaidai, parodydamas, kad dangaus karalystė nėra alegorinė, o tiesioginė ateinanti mūsų Viešpaties karalystė prisikėlime į amžinąjį gyvenimą...

Taigi karalystės, atsiradusios dabartinėje padėtyje, idėja buvo sumanyta ir iškelta gnostikų alegoristų mokykloje Egipte, 200–250 m. po Kr., visą šimtmetį prieš tai, kai imperijos vyskupai buvo laikomi sosto okupantais. ...

Klemensas Dievo karalystės idėją suprato kaip tikro protinio Dievo pažinimo būseną. Origenas tai išdėstė kaip dvasinę prasmę, paslėptą paprastoje Šventojo Rašto raidėje. (Ward, Henry Dana. Karalystės evangelija: karalystė ne iš šio pasaulio; ne šiame pasaulyje; bet ateiti į dangiškąją šalį, prisikėlimą iš mirusiųjų ir visų daiktų atkūrimo. Išleido Claxton Remsen & Haffelfinger, 1870, p. 124–125)

Taigi, kol vyskupas Nepas mokė Dievo Karalystės evangelijos, alegoristai bandė sugalvoti klaidingą, ne tokį pažodinį jos supratimą. Su alegoristų klaidomis maždaug tuo pačiu metu bandė kovoti ir Hierapolio vyskupas Apolinaris. Tie, kurie iš tikrųjų buvo Dievo Bažnyčioje, per visą istoriją pasisakė už tikrąją Dievo karalystę.

Herbertas W. Armstrongas dėstė Karalystės evangeliją

XX amžiuje velionis Herbertas W. Armstrongas rašė:

Nes jie *atmetė* Kristaus evangeliją. . . , pasaulis turėjo pakeisti ką nors kita jo vietoje. Jie turėjo išrasti *klastotę!* Taigi mes girdėjome, kad apie Dievo karalystę kalbama kaip apie gana banalybę – malonų jausmą žmonių širdyse – sumažinant ją iki eterinio, nerealaus NIEKO! Kiti klaidingai nurodė, kad „BAŽNYČIA“ yra karalystė. . . Pranašas Danielius, gyvenęs 600 metų prieš Kristų, žinojo, kad Dievo karalystė yra tikra karalystė – valdžia, valdanti.

tiesioginiai ŽMONĖS žemėje. . .

čia . . . yra Dievo paaiškinimas, kas YRA DIEVO KARALYSTĖ: „Ir šių karalių dienomis...“ – čia kalbama apie dešimt kojų pirštų, iš dalies geležies ir dalį trapios molio. Tai, susiejant pranašystę su Danieliaus 7 ir Apreiškimo 13 bei 17 skyriais, reiškia naujas JUNGTINES EUROPOS VALSTIJUS, kurios dabar formuojasi. . . prieš tavo akis! Apreiškimo 17:12 aiškiai nurodoma, kad tai bus DEŠIMTIS KARALIŲ ARBA KARALYSTĖS sąjunga, kuri (Apr. 17:8) prikels senąją ROMĖNĘ . . .

Kai ateina Kristus, jis ateina kaip karalių KARALIUS, valdantis visą žemę (Apr 19:11-16); o JO KARALYSTĖ – DIEVO KARALYSTĖ, – pasakė Danielius, turi SUVARTOTI visas šias pasaulietines karalystes. Apreiškimo 11:15 tai sakoma tokiais žodžiais: „Šio pasaulio karalystės tapo MŪSŲ VIEŠPATIES IR JO KRISTAUS KARALYSTĖMIS, ir jis viešpataus per amžių amžius!“ Tai yra DIEVO KARALYSTĖ. Tai dabartinių vyriausybių – taip, ir net JAV bei britų tautų – PABAIGA. Tada jie taps Viešpaties JĖZUS KRISTUS, tada visos žemės karalių KARALIUS, karalystėmis – VYRIAUSYBĖMIS. Tai daro visiškai aiškų faktą, kad DIEVO KARALYSTĖ yra tiesioginė VYRIAUSYBĖ. Net kaip Chaldėjų imperija buvo KARALYSTĖ – kaip Romos imperija buvo KARALYSTĖ – taip DIEVO KARALYSTĖ yra vyriausybė. Ji turi perimti pasaulio TAUTŲ VYRIAUSYBĖS. Jėzus Kristus GIMĖ, kad būtų KARALIUS – VADOVAS! . . .

Vėl ateina tas pats Jėzus Kristus, kuris daugiau nei prieš 1900 metų vaikščiojo Šventosios Žemės kalvomis ir slėniais bei Jeruzalės gatvėmis. Jis pasakė, kad ateis dar kartą. Po to, kai buvo nukryžiuotas, Dievas prikėlė jį iš numirusių po trijų dienų ir trijų naktų (Mt 12:40; Apd 2:32; I Kor. 15:3-4). Jis pakilo į Dievo sostą. Visatos vyriausybės būstinė (Apd 1:9–11; Žyd 1:3; 8:1; 10:12; Apr. 3:21).

Jis yra palyginimo „bajoras“, nuėjęs į sostą

Dievas – „tolima šalis“ – turi būti karūnuotas kaip visų tautų karalių karalius, o paskui sugrįžti į žemę (Lk 19:12-27).

Vėlgi, jis yra danguje iki „visų dalykų atstatymo laikų“ (Apd 3:19-21). *Restitucija* reiškia buvusios būsenos ar būklės atkūrimą. Šiuo atveju Dievo valdžios atkūrimas žemėje, taigi pasaulio taikos ir utopinių sąlygų atkūrimas.

Dabartinė pasaulio suirutė, didėjantys karai ir nesutarimai pasieks kulminaciją tokioje pasaulio bėdoje, kad, jei Dievas neįsikiš, joks žmogaus kūnas nebūtų išgelbėtas gyvas (Mt 24:22). Pačiame kulminaciniame taške, kai delsimas lemtų visą gyvybę iš šios planetos, Jėzus Kristus sugrįš. Šį kartą jis ateina kaip dieviškasis Dievas. Jis ateina su visa visata valdančio Kūrėjo galia ir šlove. (Mt 24:30; 25:31.) Jis ateina kaip „karalių karalius ir viešpačių Viešpats“ (Apr 19:16), kad sukurtų pasaulio supervyriausybę ir valdytų visas tautas „geležine lazda“ (Apr 19:15; 12:5) ...

Kristus nepageidaujamas?

Bet ar žmonija šauks iš džiaugsmo ir priims jį pašėlusiai ekstaze ir entuziazmu – ar net tradicinės krikščionybės bažnyčios?

Jie nebus! Jie patikės, nes netikri Šėtono tarnai (II Kor. 11:13-15) juos apgavo, kad jis yra Antikristas. Bažnyčios ir tautos supyks dėl jo atėjimo (Apr 11:15 su 11:18), o karinės pajėgos iš tikrųjų bandys su juo kovoti, kad jį sunaikintų (Apr 17:14)!

Tautos dalyvaus kulminaciniame artėjančio III pasaulinio karo mūšyje su mūšio frontu Jeruzalėje (Zak 14:1-2), o tada Kristus grįš. Turėdamas antgamtinę galią, jis „kovos prieš tas tautas“, kurios kovoja su juo (3 eilutė). Jis juos visiškai nugalės (Apr 17:14)! „Jo kojos tą dieną atsistos ant Alyvų kalno“, labai nedideliu atstumu į rytus nuo Jeruzalės (Zak 14:4). (Armstrongas HW. Amžių paslaptis, 1984 m.)

Biblija skelbia, kad Jėzus sugrįš ir laimės, tačiau daugelis kovos prieš Jį (Apreiškimo 19:19). Daugelis tvirtins (remiantis klaidingu Biblijos pranašystės supratimu, bet iš dalies dėl netikrų pranašų ir mistikų), kad sugrįžtantis Jėzus yra paskutinis Antikristas!

Tai taip pat yra iš Herberto Armstrongo:

Tikroji religija – Dievo tiesa, įgalinta Dievo meilės, perteikiamos Šventosios Dvasios... NEAPSAPAKAMAS DŽIAUGSMAS pažinti Dievą ir Jėzų Kristų – pažinti TIESĄ – ir Dievo dieviškosios MEILĖS šilumą!

Tikrosios Dievo Bažnyčios mokymas yra tiesiog „gyvenimas pagal kiekvieną Šventosios Biblijos žodį“...

Žmonės turi pasukti nuo „gauti“ kelio į „duoti“ – Dievo meilės kelią.

NAUJA CIVILIZACIJA dabar apims žemę! (ten pat)

NAUJA CIVILIZACIJA yra Dievo karalystė. Skelbimas, kad nauja civilizacija turi ateiti ir būti pagrįsta meile, yra pagrindinė tikrosios karalystės evangelijos, kurios mokė Jėzus ir Jo pasekėjai, dalis. Tai yra kažkas, ką mes, *besiteisiančioje* Dievo bažnyčioje, skelbiame.

Herbertas Armstrongas suprato, kad Jėzus moko, kad žmonių visuomenė, net ir manydama, kad nori paklusti, atmetė gyvenimo kelią, meilės kelią. Panašu, kad beveik niekas tinkamai nesuvokia to, ko Jėzus mokė, reikšmės.

Išganymas per Jėzų yra Evangelijos dalis

Dabar kai kurie, skaitę iki šiol, tikriausiai stebisi Jėzaus mirtimi ir vaidmeniu išganymui. Taip, tai yra dalis evangelijos, apie kurią rašė Naujasis Testamentas ir Herbertas W. Armstrongas.

Naujasis Testamentas rodo, kad Evangelija apima išgelbėjimą per Jėzų:

¹⁶ Nes aš nesigėdiju Kristaus Evangelijos, nes ji yra Dievo galybė išgelbėti kiekvieną, kuris tiki, pirmiausia žydui, o taip pat graikui (Romiečiams 1:16).

⁴ Todėl tie, kurie buvo išblaškyti,ėjo visur skelbdami

žodį . ⁵ Tada Pilypas nuėjo į Samarijos miestą ir pamokslavo jiems Kristų. <...> ¹² Bet kai jie patikėjo Pilypu, kai jis skelbė apie Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą, ir vyrai, ir moterys buvo pakrikštyti. <...> ²⁵ Taigi, paliudiję ir skelbę Viešpaties žodį, jie grįžo į Jeruzalę, skelbdami Evangeliją daugelyje samariečių kaimų. ²⁶ Dabar Viešpaties angelas kalbėjo Pilypui... ⁴⁰ Pilypas buvo rastas Azote . Eidamas pro šalį, jis pamokslavo visuose miestuose, kol atvyko į Cezarėją (Apaštalų darbai 8: 4,5,12,25,26,40)

¹⁸ Jis skelbė jiems Jėzų ir prisikėlimą. (Apaštalų darbai 17:18)

³⁰ Tada Paulius ištisus dvejus metus gyveno savo nuomojamame name ir priėmė visus, kurie atvyko pas jį, ³¹ skelbti Dievo karalystę ir su visu pasitikėjimu mokyti to, kas liečia Viešpatį Jėzų Kristų, ir niekas jam nedraudžia. (Apaštalų darbai 28:30-31)

Atkreipkite dėmesį, kad pamokslavimas apėmė Jėzų IR karalystę. Deja, graikų-romėnų bažnyčių mokymuose paprastai trūksta tinkamo Dievo Karalystės Evangelijos supratimo.

Tiesą sakant, kad padėtų mums tapti tos karalystės dalimi, Dievas taip pamilo žmones, kad atsiuntė Jėzų mirti už mus (Jono 3:16-17) ir išgelbsti mus savo malone (Efeziečiams 2:8). Ir tai yra gerosios naujienos dalis (Apaštalų darbai 20:24).

Karalystės Evangelija yra tai, ko reikia pasauliui, bet...

Dirbti taikos labui (Mato 5:9) ir daryti gera yra verti tikslai (plg. Galatams 6:10). Tačiau daugelis pasaulio lyderių, įskaitant religinius, mano, kad taiką ir klestėjimą atneš tarptautinis žmonių bendradarbiavimas , o ne Dievo Karalystė. Ir nors jie turės tam tikrų laikinų sėkmių, jiems ne tik nepasiseks, kai kurios jų žmogiškosios pastangos galiausiai prives planetą Žemę iki tokio lygio, kad gyvenimas taptų netvarus, jei Jėzus negrįžtu įkurti Savo Karalystės. Žmonių taisydas žemėje be Dievo yra tuščia ir klaidinga evangelija (Psalmyno 127:1).

Daugelis pasaulio šalių bando sudaryti pusiau religinį Babilono tarptautinį planą, kad ^{XXI} amžiuje būtų sukurta nauja pasaulio tvarka. Tai

yra kažkas, ką *Tęstinė* Dievo Bažnyčia pasmerkė nuo pat savo įkūrimo ir planuoja toliau smerkti. Kadangi Šėtonas prieš beveik 6000 metų suviliojo levą pamėgti savo Evangelijos versiją (Pradžios 3 skyrius), daugelis žmonių tikėjo, kad jie geriau už Dievą žino, kas padarys juos ir pasaulį geresnius.

Remiantis Biblija, Europoje reikės karinio vado (vadinamo Šiaurės karaliumi, dar vadinamu Apreiškimo žvėrimi 13:1-10) ir religinio lyderio (vadinamo netikru pranašu, dar vadinamu THE) deriniu. Galutinis Antikristas ir Apreiškimo 13:11–17 dviragis žvėris iš septynių kalvų miesto (Apreiškimo 17:9, 18), kad įvestų „babilonietišką“ (Apreiškimo 17 ir 18) pasaulio tvarką. Nors žmonijai reikia Kristaus sugrįžimo ir Jo karalystės įkūrimo, ^{XXI amžiuje} daugelis pasaulyje nekreips dėmesio į šią žinią – jie ir toliau tikės įvairiomis Šėtono klaidingos evangelijos versijomis. Bet pasaulis gaus liudytoją.

Prisiminkite, kad Jėzus mokė:

14 Ir ši karalystės Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas. (Mato 24:14)

Pastebėkite, kad karalystės Evangelija pasieks pasaulį kaip liudytojas, tada ateis galas.

Tam yra keletas priežasčių.

Viena iš jų yra ta, kad Dievas nori, kad pasaulis išgirstų tikrąją Evangeliją prieš prasidedant Didžiajam suspaudimui (kuris prasideda Mato 24:21). Taigi Evangelijos žinia yra liudijimas ir įspėjimas (plg. Ezechielio 3; Amoso 3:7). Tai sukels daugiau pagonių atsivertimų prieš Jėzui sugrįžtant (Romiečiams 11:25) ir pakankamai atsivertimų ne pagonims (Romiečiams 9:27), kol Jėzus sugrįš.

Kitas dalykas yra tai, kad žinios esmė prieštarau kylančio žvėries, Šiaurės galios karaliaus, ir netikro pranašo, galutinio Antikristo, nuomonei. Iš esmės jie pažadės taiką žmogiškomis pastangomis, tačiau ji nuves į pabaigą (Mato 24:14) ir sunaikinimą (plg. 1 Tesalonikiečiams 5:3).

Dėl ženklų ir su jais susijusių melagingų stebuklų (2 Tesalonikiečiams 2:9) dauguma pasaulio žmonių pasirinks tikėti melu (2 Tesalonikiečiams 2:9-12), o ne Evangelijos žinia. Dėl Romos katalikų, Rytų ortodoksų, liuteronų ir kitų netinkamo tūkstantmetės Dievo Karalystės pasmerkimo daugelis klaidingai tvirtins, kad tūkstantmečio Dievo Karalystės evangelijos žinia yra klaidinga evangelija, susijusi su Antikristu.

Ištikimi Filadelfijos krikščionys (Apreiškimo 3:7-13) skelbs tūkstantmetę karalystės evangeliją, taip pat pasakos pasauliui, ką ketina daryti tam tikri pasaulio lyderiai (įskaitant žvėrį ir netikrą pranašą).

Jie palaikys žinią, kad žvėris, Šiaurės jėgos karalius, kartu su netikru pranašu, galutiniu Antikristu, galiausiai sunaikins (kartu su kai kuriais jų sąjungininkais) JAV ir Jungtinės Karalystės anglo tautas, Kanada, Australija ir Naujoji Zelandija (Danieliaus 11:39) ir kad netrukus po to jos sunaikins arabų/islamo konfederaciją (Danieliaus 11:40-43), veiks kaip demonų įrankiai (Apreiškimo 16:13-14), ir galiausiai kovos su Jėzumi Kristumi jam sugrįžus (Apreiškimo 16:14; 19:19-20). Ištikimieji filadelfiečiai (Apreiškimo 3:7-13) skelbs, kad netrukus ateis tūkstantmetė karalystė. Tai greičiausiai sukeltų daug žiniasklaidos dėmesio ir prisidėtų prie Mato 24:14 išsipildymo. Mes, besitęsiančioje Dievo bažnyčioje, ruošiame literatūrą (keliomis kalbomis), pridėdami prie interneto svetainių ir imamės kitų veiksmų, kad pasiruoštume „trumpam darbui“ (plg. Romiečiams 9:28), kuris lems Dievo apsisprendimą, kad Mato 24: 14 buvo pakankamai pateiktas kaip liudytojas, kad ateis pabaiga.

„Klaidinga evangelija“, skelbianti pasaulio lyderius (greičiausiai koks nors „naujo tipo“ aukščiausias Europos lyderis kartu su susikompromitavusiu pontifiku, kuris *pretenduos* į tam tikrą katalikybės formą), tai nepatiks – jie nenorės, kad pasaulis sužinotų, ką jie iš tikrųjų daryti (ir patys iš pradžių gali tuo netikėti, plg. Izaijo 10:5-7). Jie ir (arba) jų šalininkai taip pat greičiausiai klaidingai mokys, kad ištikimieji filadelfiečiai palaikys ekstremistinę doktriną (millenarizmą) apie ateinančią antikristą. Kad ir kokius pasmerkimus jie ir (arba) jų pasekėjai pasmerks Filadelfijos tikintiesiems ir *nuolatinei* Dievo bažnyčiai, sukels persekiojimą (Danieliaus 11:29-35; Apreiškimo 12:13-15). Tai taip pat sukels pabaigą – didžiojo suspaudimo pradžia (Mato 24:21; Danieliaus 11:39; plg. Mato 24:14-15;

Danieliaus 11:31), taip pat ištikimosios Filadelfijos apsaugos laiką. krikščionys (Apreiškimo 3:10; 12:14-16).

Žvėris ir netikras pranašas bandys valdyti jėgą, ekonominį šantažą, ženklus, melagingus stebuklus, žmogžudystes ir kitus spaudimus (Apreiškimo 13:10-17; 16:14; Danieliaus 7:25; 2 Tesalonikiečiams 2:9-10).
. Krikščionys paklaus:

¹⁰ „Ar ilgai, Viešpatie, šventasis ir tikras, kol tu teisi ir atkeršysi už mūsų kraują tiems, kurie gyvena žemėje? (Apreiškimo 6:10)

Per amžius Dievo žmonės stebėjosi: „Kiek laiko užtruks, kol Jėzus sugrįš?

Nors nežinome nei dienos, nei valandos, mes tikimės, kad Jėzus sugrįš (ir tūkstametė Dievo karalystė buvo įkurta) ^{xxi} amžiuje, remdamiesi daugybe Šventojo Rašto (pvz., Mato 24:4–34; Psalmyno 90:4; Ozėjo 6: 2; Luko 21:7-36; Hebrajams 1:1-2; 4:4,11; 2 Petro 3:3-8; 1 Tesalonikiečiams 5:4), kurių kai kurios dalys dabar išsipildo.

Jei Jėzus nesikiš, pasaulis sunaikins visą gyvybę:

²¹ Tada bus didelis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiol, ir nebus. ²² Ir jei tos dienos nebūtų sutrumpintos, nė vienas kūnas nebūtų išgelbėtas. bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. (Mato 24:21-22)

²⁹ Tuoj po tų dienų suspaudimų saulė aptems, o mėnulis nebešvies. žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus galybės susvyruos. ³⁰ Tada danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, tada visos žemės giminės raudos ir išvys Žmogaus Sūną, ateinantį dangaus debesyse su galybe ir didele šlove. ³¹ Jis pasiųs savo angelus su dideliu trimto garsu, ir jie surinks Jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus krašto iki kito. (Mato 24:29-31)

Dievo Karalystė yra tai, ko pasauliui reikia.

Karalystės ambasadoriai

Koks jūsu vaidmuo karalystėje?

Šiuo metu, jei esate tikras krikščionis, turite būti jo ambasadorius. Atkreipkite dėmesį, ką rašė apaštalas Paulius:

²⁰ Taigi mes esame Kristaus pasiuntiniai, tarsi Dievas per mus melstų: mes meldžiame jus dėl Kristaus: susitaukite su Dievu. (2 Korintiečiams 5:20)

¹⁴ Taigi atsistokite, susijuoę juosmenį tiesa, apsilkę teisumo šarvą ¹⁵ ir apsiavę kojas rengdami taikos Evangeliją. ¹⁶ visų pirma imk tikėjimo skydą, kuriuo galėsi užgesinti visas piktojo ugnies smauges. ¹⁷ Imk išgelbėjimo šalną ir Dvasios kardą, kuris yra Dievo žodis. ¹⁸ Visada melddamasis su visa malda ir prašymu Dvasioje, budėdamas su visu atkaklumu ir maldavimu už visus šventuosius, ¹⁹ ir už mane, kad man būtų suteiktas žodis, kad galėčiau drąsiai atverti burną ir skelbti. Evangelijos paslaptį, ²⁰ kurios ambasadorius esu surakintas; kad jame galėčiau drąsiai kalbėti, kaip ir privalau. (Efeziečiams 6:14-20)

Kas yra ambasadorius? *Merriam-Webster* turi tokį apibrėžimą:

1 : oficialus pasiuntinys; *ypač* : aukščiausio rango diplomatinis agentas, akredituotas užsienio vyriausybei ar suvereniui kaip nuolatinis savo vyriausybės ar suvereno atstovas arba paskirtas atlikti specialią ir dažnai laikiną diplomatinę užduotį

2 a : įgaliotasis atstovas arba pasiuntinys

Jei esate tikras krikščionis, esate oficialus Kristaus pasiuntinys! Atkreipkite dėmesį, ką rašė apaštalas Petras:

⁹ Bet jūs esate išrinktoji karta, karališkoji kunigystė, šventa tauta, Jo paties tauta, kad galėtumėte skelbti šlovę To, kuris pašaukė jus iš tamsos į savo nuostabią šviesą. ¹⁰ kurie kadaise nebuvo tauta, o dabar yra Dievo tauta, kurie nebuvo pasigailėję, bet dabar susilaukė gailingumo. (1 Petro 2:9-10)

Mes, krikščionys, turime būti šventos tautos dalimi.

Kuri tauta dabar yra šventa?

Žinoma, **nė** viena iš šio pasaulio karalysčių – bet galiausiai jos bus Kristaus Karalystės dalis (Apreiškimo 11:15). Tai Dievo tauta, Jo Karalystė yra šventa.

Kaip ambasadoriai, mes paprastai nedalyvaujame tiesioginėje šio pasaulio tautų politikoje. Tačiau dabar turime gyventi Dievo gyvenimo būdu (taip pat žr. nemokamą knygą, kurią rasite adresu www.cco.org pavadinimu: *Krikščionys: Dievo Karalystės ambasadoriai, Biblijos nurodymai gyventi kaip krikščioniui*). Taip darydami geriau sužinome, kodėl Dievo keliai yra geriausi, kad Jo karalystėje galėtume būti karaliais ir kunigais bei karaliauti su Kristumi žemėje:

⁵ Tam, kuris mus pamilo ir savo krauju nuplovė nuo mūsų nuodėmių, ⁶ ir padarė mus karaliais bei kunigais savo Dievui ir Tėvui, Jam šlovė ir valdžia per amžių amžius. Amen. (Apreiškimo 1:5-6)

¹⁰ Padarė mus karaliais ir kunigais mūsų Dievui. Ir mes karaliausime žemėje. (Apreiškimo 5:10)

Vienas iš ateities aspektų bus mokyti tuos, kurie tada yra mirtingieji, eiti Dievo keliais:

¹⁹ Tauta gyvens Sione, Jeruzalėje. Daugiau nebeverskite. Išgirdęs tavo šauksmą, Jis tau bus labai maloningas; Kai Jis tai išgirs, Jis tau atsakys. ²⁰ Ir nors Viešpats duos tau nelaimės duonos ir vargo vandens, tavo mokytojai nebebus nustumti į kampa, bet tavo akys matys tavo mokytojus. ²¹ Tavo ausys girdės žodį už tavęs, sakantį: „Štai kelias, eik juo“, kai tik pasuksi į dešinę arba kai pasuksi į kairę. (Izaijo 30:19-21)

Nors tai yra tūkstantmečio karalystės pranašystė, šiame amžiuje krikščionys turi būti pasirengę mokyti:

¹² ... iki to laiko **jūs** turite **būti** mokytojai (Hebrajams 5:12)

¹⁵ Bet pašventinkite Viešpatį **Dievą** savo širdyse ir **būkite** visada pasiruošę atsakyti kiekvienam, kuris **jūsų** klausia, kodėl jumyse slypi viltis, su romumu ir baime (1 Petro 3:15).

Biblija rodo, kad daugelis ištikimesnių krikščionių prieš pat prasidedant Didžiajam suspaudimui daugeliui pamokys:

³³ O tie, kurie supranta, daug pamokys (Danieliaus 11:33).

Taigi, mokytis, augti malonėje ir žinioje (2 Petro 3:18) turime daryti dabar. Dalis **jūsų** vaidmens Dievo karalystėje yra gebėjimas mokytis. O ištikimesniems filadelfiečiams (Apreiškimo 3:7-13) krikščionims tai taip pat apims svarbaus Evangelijos liudijimo palaikymą prieš tūkstantmečio karalystės pradžia (plg. Mato 24:14).

Jūs Dievo karalystę, Dievo tauta bus naudojama padėti atkurti pažeistą planetą:

¹² Tie iš **jūsų** pastatys senąsias dykvietes; Tu iškelsi pamatus daugeliui kartu; Ir jus vadins pažeidimo taisytoju, gatvių, kuriose gyventi, atkūrėju. (Izaijo 58:12)

Taigi Dievo tauta, kuri gyveno Dievo būdu šiame amžiuje, palengvins žmonių gyvenimą miestuose (ir kitur) šiuo atkūrimo laikotarpiu. Pasaulis tikrai bus geresnė vieta. Dabar turėtume būti Kristaus ambasadoriai, kad galėtume tarnauti Jo Karalystėje.

Tikroji Evangelijos žinia yra permaininga

Jėzus pasakė: „Jei laikotės mano žodžio, **jūs** tikrai esate mano mokiniai. 32 Ir **jūs** pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus“ (Jn 8, 31-32). Tiesos žinojimas apie Dievo Karalystės Evangeliją išlaisvina mus nuo netikrų šio pasaulio vilčių spąstų. Galime drąsiai paremti planą, kuris veikia – Dievo planą! Šėtonas apgavo visą pasaulį (Apreiškimo 12:9) ir Dievo Karalystė yra tikrasis sprendimas. Turime stovėti už tiesą ir ją propaguoti (plg. Jono 18:37).

Evangelijos žinia yra daugiau nei apie asmeninį išgelbėjimą. Geroji naujiena apie Dievo karalystę turėtų pakeisti žmogų šiame amžiuje:

² Ir neprisitaikykite prie šio pasaulio, bet pasikeiskite atnaujindami savo protą, kad galėtumėte išsiaiškinti, kokia yra gera, priimtina ir tobula Dievo valia. (Romiečiams 12:2)

Tikrieji krikščionys perkeisti tarnauti Dievui ir kitiems:

²² Vergai, visuose dalykuose pakluskite savo šeimininkams pagal kūną, ne tarnaudami akims, kaip patinka žmonėms, bet nuoširdžiai širdimi, bijodami Dievo. ²³ Ir ką darysite, darykite tai iš širdies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms, ²⁴ žinodami, kad iš Viešpaties gausite atlygį už paveldėjimą, nes jūs tarnaujate Viešpačiui Kristui. (Kolosiečiams 3:22-24)

²⁸ Todėl, gavę nepajudinamą karalystę, turėkime malonę, kurios dėka galime tarnauti Dievui priištinau su pagarba ir Dievo baime. (Hebrajams 12:28)

Tikri krikščionys gyvena kitaip nei pasaulis. Mes priimame Dievo standartus virš pasaulio, kas yra teisinga ir neteisinga. Teisusis gyvena tikėjimu (Hebrajams 10:38), nes, norint gyventi Dievo būdu šiame amžiuje, reikia tikėjimo. Krikščionys taip skyrėsi nuo pasaulio, kuriame jie gyveno, kad Naujajame Testamente jų gyvenimo būdas buvo vadinamas „Keliu“ (Apd 9:2; 19:9; 24:14,22). Pasaulis gyvena savanaudiškai, valdomas šėtono, vadinamuoju „Kaino keliu“ (Judo 11).

Evangelija apie Dievo karalystę yra teisumo, džiaugsmo ir ramybės žinia (Romiečiams 14:17). Tinkamai suprastas pranašiškas žodis paguodžia (plg. 1 Korintiečiams 14:3; 1 Tesalonikiečiams 4:18), ypač stebint, kaip pasaulis byra (plg. Luko 21:8-36). Tikras krikščioniškas gyvenimo būdas veda į dvasinę gausą ir fizines palaimas (Morkaus 10:29-30). Dėl to tie, kurie tuo gyvena, supranta, kad pasauliui reikia Dievo Karalystės. Krikščionys yra Dievo Karalystės ambasadoriai.

Krikščionys deda viltį į dvasinį, o ne fizinį, nors gyvename fiziniame pasaulyje (Romiečiams 8:5-8). Mes turime „Evangelijos viltį“ (Kolosiečiams

1:23). Pirmieji krikščionys suprato tai, ko daugelis šiandien išpažįstančių Jėzų iš tikrųjų nesuvokia.

6. Eri obutonde mungeri yemu nga tebalwana okutataganya enteekateeka za...

Graikų-romėnų bažnyčios tiki, kad jos moko Dievo karalystės aspektų, tačiau jiems sunku suprasti, kas iš tikrųjų yra. *Pavyzdžiui, The Catholic Encyclopedia* moko apie karalystę:

Kristaus... Kiekviename Jo mokymo etape šios karalystės atėjimas, įvairūs jos aspektai, tiksliai prasmė, būdas, kuriuo ji turi būti pasiekta, sudaro pagrindinį Jo pasisakymų elementą, todėl Jo kalbėjimas vadinamas „evangelija“. karalystės“... jie pradėjo kalbėti apie Bažnyčią kaip apie „Dievo karalystę“; plg. plk., I, 13; I Tes., II, 12; Apoc., I, 6, 9; p, 10 ir tt ...tai reiškia Bažnyčią kaip tą dieviškąją instituciją... (Popiežius H. Dievo Karalystė. The Catholic Encyclopedia, Volume VIII. 1910).

Nors aukščiau buvo nurodyta „Pl., I, 13; I Tes., II, 12; Apoc., I, 6, 9; p, 10“, jei pažvelgsite į juos, pamatysite, kad nė vienoje iš tų eilučių nieko nesakoma apie *Bažnyčią* kaip Dievo karalystę. Jie moko, kad tikintieji bus Dievo Karalystės dalimi arba kad tai yra Jėzaus karalystė. Biblija įspėja, kad daugelis pakeis Evangeliją arba atsigręžtų į kitą, netikrą (Galatams 1:3-9). Deja, tai padarė įvairūs.

Jėzus mokė: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenuveina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane“ (Jono 14:6). Petras mokė: „Nėra išgelbėjimo kituose, nes žmonėms nėra duota po dangumi kito vardo, kuriuo būtume išgelbėti“ (Apd 4:12). Petras pasakė, kad žydai visi turi turėti tikėjimo, kad galėtų atgailauti ir priimti Jėzų, kad būtų išgelbėtas (Apd 2:38).

Priešingai, popiežius Pranciškus mokė, kad ateistai be Jėzaus gali būti išgelbėti gerais darbais! Jis taip pat moko, kad žydai gali būti išgelbėti nepriimant Jėzaus! Be to, atrodo, kad jis ir kai kurie graikai-romėnai mano, kad nebiblinė „Marijos“ versija yra raktas į Evangeliją, taip pat raktas į ekumeninę ir tarpreliginę vienybę. Deja, jie ir kiti nesupranta Jėzaus svarbos IR tikrosios Dievo Karalystės Evangelijos. Daugelis propaguoja melagingas evangelijas.

Daugelis nori vaikščioti pagal regėjimą ir tikėti pasauliu. Naujasis Testamentas moko, kad krikščionys turi žiūrėti aukščiau:

² Susimąstykite apie tai, kas aukščiau, o ne į tai, kas yra žemėje. (Kolosiečiams 3:2)

⁷ Mes gyvename tikėjimu, o ne regėjimu. (2 Korintiečiams 5:7)

Tačiau popiežius Pijus XI iš esmės mokė vaikščioti žiūredamas į savo bažnyčią:

...Katalikų bažnyčia...yra Kristaus karalystė žemėje. (Pijaus enciklika *Quas Primas*).

Svetainėje *CatholicBible101* teigiama: „ Dievo karalystę žemėje įsteigė Jėzus Kristus 33 m. po Kristaus, savo Bažnyčios, vadovaujamos Petro... Katalikų Bažnyčios, pavidalu. Tačiau tūkstantmetė Dievo Karalystė nėra čia ir ne Romos bažnyčia, bet ji bus žemėje. Nors tikroji Dievo Bažnyčia turi „raktus į karalystę“ (Mato 16:19), tie, kurie tvirtina, kad bažnyčia yra karalystė, „atėmė pažinimo raktą“ (Lk 11:52).

Romos Bažnyčia taip stipriai moko prieš netrukus ateisiančią žemiškąją tūkstantmetę Dievo Karalystę, kad iš esmės tai yra vienintelė „Antikristo doktrina“, nurodyta oficialiame *Katalikų Bažnyčios katekizme* :

676 Antikristo apgaulė jau pradeda formuotis pasaulyje kiekvieną kartą, kai tik teigiama istorijoje suvokti tą mesijinę viltį, kuri gali būti įgyvendinta anapus istorijos tik per eschatologinį sprendimą. Bažnyčia atmetė net modifikuotas šio karalystės falsifikavimo formas, kad būtų pavadintas tūkstantmečiu... (Katalikų bažnyčios katekizmas. Imprimatur Potest +Joseph kardinolas Ratzingeris. Doubleday, NY 1995, p. 194)

Deja, tie, kurie su tuo sutinka, galiausiai turės didelių problemų skelbdami Dievo Karalystės Evangeliją. Kai kurie ims

baisūs žingsniai prieš tuos, kurie tai skelbia (Danieliaus 7:25; 11:30-36). Bet, galite pagalvoti, ar ne visi, kurie išpažįsta Jėzų Viešpačiu, bus karalystėje? Ne, jų nebus. Atkreipkite dėmesį, ką Jėzus pasakė:

²¹ „Ne kiekvienas, kuris man sako : 'Viešpatie, Viešpatie', įeis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią. ²² *Tą dieną daugelis* man sakys : 'Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, išvarėme demonų Tavo vardu ir nepadarėme daug stebuklų Tavo vardu?' ²³ Tada aš jiems pasakysiu: 'Aš niekada jūsų nepažinojau; šalin nuo manęs, jūs, kurie darote neteisybę! (Mato 7:21-23)

Apaštalas Paulius pažymėjo, kad jo laikais „neteisybės paslaptis“ „jau veikė“ (2 Tesalonikiečiams 2:7). Šis neteisėtumas taip pat yra susijęs su tuo, ko Biblija perspėja paskutiniiais laikais, vadinamą „Paslaptimi, Didžiuoju Babilonu“ (Apreiškimo 17:3-5).

„Neteisybės paslaptis“ yra susijusi su išpažįstančiais krikščionis, kurie tiki, kad jiems nereikia laikytis dešimties Dievo įsakymų įstatymo ir tt ir (arba) yra tiek daug priimtinių išimčių ir (arba) yra priimtinių atgailos formų, kurios sulaužytų Dievo įstatymus. Įstatymą, todėl nors jie mano, kad turi tam tikrą Dievo įstatymo formą, jie nesilaiko krikščionybės formos, kurią Jėzus ar Jo apaštalai pripažintų teisėta.

Graikai-romėnai yra kaip fariziejai, kurie pažeidė Dievo įsakymus, bet tvirtino, kad jų tradicijos padarė tai priimtiniu – Jėzus pasmerkė tokį požiūrį (Mato 15:3-9)! Izaijas taip pat perspėjo, kad žmonės, teigdami, kad yra Dievo, maištauja prieš Jo įstatymą (Izaijo 30:9). Ši neteisėta maišta, deja, matome iki šiol.

Atrodo, kad dar viena „paslaptis“ yra ta, kad Romos bažnyčia tiki, kad jos militaristinės ekumeninės ir tarpreliginės darbotvarkės atves į taiką ir nebiblinę Dievo Karalystės versiją žemėje. Šventasis Raštas įspėja dėl artėjančios ekumeninės vienybės, kuri, kaip jis moko, kelerius metus bus sėkminga (pastaba: rodoma *Naujoji Jeruzalės Biblija*, katalikų patvirtintas vertimas):

⁴ Jie parpuolė prieš slibiną, nes jis davė valdžią žvėriui. Ir jie parpuolė priešais žvėrį, sakydami: "Kas gali lygintis su žvėrimi? Kas gali su tuo kovoti?" ⁵ Žvėriui buvo leista išgirsti savo pasigyrimus ir piktžodžiuimus ir būti aktyviam keturiasdešimt du mėnesius. ⁶ Jis piktžodžiavo Dievui, jo vardui, jo dangiškajai palapinei ir visiems, kurie ten yra prieglaudoje. ⁷ Buvo leista kariauti su šventaisiais ir juos nugalėti, taip pat suteikta valdžia kiekvienai rasei, tautai, kalbai ir tautai; ⁸ Jį garbina visi pasaulio žmonės, tai yra visi, kurių vardas nuo pasaulio įkūrimo nebuvo įrašytas į Avinėlio gyvenimo knygą. ⁹ Kas girdi, teklauso: ¹⁰ Tie, skirti nelaisvei į nelaisvę; tie, kurie už mirtį nuo kardo, iki mirties nuo kardo. Štai kodėl šventieji turi turėti ištvermės ir tikėjimo. (Apreiškimo 13:4-10, NJB)

Bibliją įspėja dėl Babilono vienybės pabaigos:

¹ Vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenėlius, atėjo man pasikalbėti ir tarė: „Ateik čia, aš parodysiu tau bausmę didžiąjai paleistuvei, sostei prie gausaus vandens, ² su kuria visi žemės karaliai. Ištvirkavo ir visus pasaulio gyventojus pagirdė savo svetimavimo vynu“. ³ Jis nusivedė mane dvasia į dykumą, ir ten pamaciau moterį, jojančią ant raudono žvėries, turinčio septynias galvas ir dešimt ragų, ant kurių buvo užrašyti piktžodžiaujantys titulai. ⁴ Moteris buvo apsirengusi purpurine ir raudona rūbais, spindėjo auksu, brangakmeniais ir perlais. Ji laikė auksinį vyno taure, pripildytą bjaurių jos paleistuvystės nešvarumų. ⁵ ant jos kaktos buvo užrašytas vardas, paslaptingas vardas: „Didžioji Babelė, visų paleistuvių ir visų žemėje nešvarių papročių motina“. ⁶ Mačiau, kad ji buvo girta, girta nuo šventųjų kraujo ir Jėzaus kankinių kraujo. o kai pamaciau ją, buvau visiškai paslaptingas. (Apreiškimo 17:1-6, NJB)

⁹ „Tai reikalauja gudrumo. Septynios galvos yra septynios kalvos, ant kurių sėdi moteris. . . ¹⁸ Moteris, kurią matėte, yra didysis miestas, turintis valdžią visiems žemės valdovams. (Apreiškimo 17: 9,18, NJB)

¹ Po to aš pamaciau kitą angelą, nužengiantį iš dangaus, turintį didelę valdžią. žemė spindėjo jo šlove. ² Visu balsu jis šaukė:

„Žuvo Babilonas, žlugo Didysis Babilonas ir tapo velnių prieglauda bei visų nešvankių dvasių ir purvinų, bjaurių paukščių prieglauda. ³ Visos tautos gėrė jos paleistuvystės vyną. Kiekvienas karalius žemėje su ja paleistuvavo, ir kiekvienas pirklys tapo turtingas dėl jos ištvirkavimo“. ⁴ Kitas balsas prabilo iš dangaus. Girdėjau sakant: „ Išei, mano tauta, šalin nuo jos, kad nedalyvautum jos nusikaltimuose ir netektum tų pačių negandų“ . ⁵ Jos nuodėmės siekia dangų, ir Dievas turi omenyje jos nusikaltimus: elkis su ja taip, kaip ji elgėsi su kitais. ⁶ Jai turi būti sumokėta dviguba suma, nei ji reikalavo. Ji turi turėti dvigubai stipresnį puodelį savo mišinio. ⁷ Kiekviena jos pompastika ir orgija turi atitikti kankinimus ar kančias. Aš esu karalienės soste, galvoja ji; Aš nesu našlė ir niekada nesužinosiu apie netektį. ⁸ Viena dieną ją užklups marai: ligos, gedulas ir badas. Ji bus sudeginta iki žemės. Viešpats Dievas, kuris ją pasmerkė, yra galingas“. ⁹ Jos raudos ir raudos žemės karaliai, kurie kartu su ja paleistuvavo ir rengė orgijas. Jie mato dūmus, kai ji dega (Apreiškimo 18:1-9, NJB)

Zacharijuje Biblija įspėja dėl ateinančio Babilono ir parodo, kad tinkama vienybė neįvyks tol, kol Jėzus sugrįš:

¹⁰ Atsargiai! Saugokis! Bėk iš šiaurės žemės, – sako Viešpats, – nes aš išskleidžiau tave į keturis dangaus vėjus, – sako Viešpats. ¹¹ Atsargiai! Pabėgk, Sione, dabar gyvenantis su Babilono dukra!

¹² Nes taip sako Viešpats Sabaotas, nes šlovė įsakyta

aš, apie tautas, kurios tave plėšė: „Kas tave paliečia, tas paliečia mano akies obuolį. ¹³ Dabar pažvelk, aš pamojuosiu prieš juos ranką, ir jie bus apiplėšti tų, kuriuos jie pavergė“. Tada jūs žinosite, kad Viešpats Sabaotas mane atsiuntė! ¹⁴ Giedokite, džiaukitės, Siono dukra, nes dabar aš ateinu gyventi tarp jūsų, – sako Viešpats! ¹⁵ Tą dieną daugelis tautų atsivers į VIEŠPATĮ. Taip, jie taps jo žmonėmis ir gyvens tarp jūsų. Tada jūs žinosite, kad Viešpats Sabaotas atsiuntė mane pas jus! ¹⁶ Viešpats užvaldys Judą, jo dalį Šventojoje žemėje, ir vėl pasirinks Jeruzalę.

(Zacharijo 2:10-16, NJB; atkreipkite dėmesį, kad KJV / NKJV versijose eilutės nurodytos kaip Zacharijo 2:6-12)

Ekumeniniai ir tarpreliginiai judėjimai, kuriuos skatina Jungtinės Tautos, Vatikanas, daugelis protestantų ir Rytų ortodoksų lyderių, yra aiškiai smerkiami Biblijos ir neturėtų būti skatinami. Jėzus perspėjo apie tuos, kurie teigia sekantys Juo, kuris „daugelį suklaidins“ (Mato 24:4-5). Daug ekumenizmo yra susiję su Apreiškimo 6:1-2 „baltuoju raiteliu“ (kuris NE Jėzus) ir Apreiškimo 17 skyriaus paleistuve.

Kaip ir Zacharijas, apaštalas Paulius taip pat mokė, kad tikroji tikėjimo vienybė neatsiras tol, kol Jėzus sugrįš:

¹³ kol visi pasieksime vienybę tikėjime ir Dievo Sūnaus pažinimu ir suformuosime tobulą Žmogų, visiškai subrendusį paties Kristaus pilnatvei. (Efeziečiams 4:13, NJB)

Tie, kurie tiki, kad ši vienybė ateina prieš Jėzaus sugrįžimą, klysta. Tiesą sakant, kai Jėzus grįš, Jis turės sugriauti tautų, kurios susirinks prieš Jį, vienybę:

^{11:15} Tada septintasis angelas pūtė trimitą, ir danguje buvo girdėti šaukiantys balsai: 'Pasaulio karalystė tapo mūsų Viešpaties ir jo Kristaus karalyste, ir jis viešpataus per amžių amžius'. ¹⁶ Dvidešimt keturi vyresnieji, sėdėję Dievo akivaizdoje, nusilenkė ir kaktomis palietė žemę garbindami Dievą ¹⁷ šiais žodžiais: „Dėkojame tau, visagali Viešpatie Dieve, kuris yra, kuris buvo, prisėmęs tavo didžiulę galią ir pradėdamas tavo viešpatavimą. ¹⁸ Tautos šurmuliavo ir dabar atėjo laikas tavo atpildymui ir mirusiems teisti, tavo tarnams pranašams, šventiesiems ir tiems, kurie bijo tavo vardo, mažiems ir dideliems. . Atėjo laikas sunaikinti tuos, kurie naikina žemę. (Apreiškimo 11:15-18, NJB)

^{19:6} Ir išgirdau didžiulės minios balsus, panašius į vandenyno šniokštimą ar griaustinį griaustinį, atsakančius: „Aleliuja! Prasidėjo Viešpaties, mūsų visagalio Dievo, karalystė; . . . ¹⁹ Tada pamačiau žvėrį, visus žemės karalius ir jų kariuomenę, susirinkusią kovoti su Raiteliu ir jo kariuomene. ²⁰ Bet žvėris buvo paimtas į nelaisvę

kartu su netikru pranašu, kuris padarė stebuklus žvėries labui ir per juos suklaidino tuos, kurie sutiko su žvėries ženkle, ir tuos, kurie garbino jo statulą. Šie du buvo gyvi įmesti į ugingą degančios sieros ežerą. ²¹ Visi likusieji buvo nužudyti Raitelio kardų, išlindusių iš jo burnos, ir visi paukščiai apsirijo savo mėsa. . . ^{20:4} Tada aš pamačiau sostus, kuriuose jie atsėdė ir jiems buvo suteikta teisė teisti. Mačiau sielas visų, kuriems buvo nukirstos galvos už tai, kad jie liudijo apie Jėzų ir skelbė Dievo žodį, ir tu, kurie atsisakė garbinti žvėrį ar jo statulą ir nepriėmė ženklo ant savo kaktos ar rankų; jie atgijo ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų. (Apreiškimo 19:6 , 19–21 ; 20:4, NJB)

Atkreipkite dėmesį, kad Jėzus turės sunaikinti prieš Jį susivienijusias pasaulio kariuomenes. Tada Jis ir šventieji viešpataus. Tada bus tinkama tikėjimo vienybė. Deja, daugelis klausys netikrų tarnų, kurie atrodo geri, bet tokie nėra, kaip įspėjo apaštalas Paulius (2 Korintiečiams 11:14-15). Jei daugiau iš tikrųjų suprastų Bibliją ir Dievo Karalystės Evangeliją, mažiau kovotų prieš Jėzų.

7. Okwegatta mu mukwano tekitegeza

Nors žmonės mėgsta manyti, kad esame tokie protingi, mūsų supratimas turi ribos, tačiau Dievo „supratimas yra begalinis“ (Psalmyno 147:5).

Štai kodėl prirėks Dievo įsikišimo, kad sutvarkytume šią planetą.

Nors daugelis tiki *Dievu*, didžioji dauguma žmonių nenori gyventi taip, kaip *Jis* iš tikrųjų nurodo. Atkreipkite dėmesį į šiuos dalykus:

⁸ Jis tau, žmogau, parodė, kas gera; O ko Viešpats iš tavęs reikalauja, jei nedorai darytum, mylėtum gailestingumą ir nuolankiai vaikščiotum su savo Dievu? (Michėjo 6:8)

Nuolankiai vaikščioti *su* Dievu žmonija tikrai nenorėjo daryti. Nuo Adomo ir levos laikų (Pradžios 3:1-6) žmonės nusprendė pasikliauti savimi ir savo prioritetais, o ne Dievo, nepaisant Jo įsakymų (Išėjimo 20:3-17).

Patarlių knyga moko:

⁵ Pasitikėk Viešpačiu visa širdimi ir nesiremk savo protu. ⁶ Visuose savo keliuose pripažink Jį, ir Jis nukreips tavo takus. ⁷ Nebūk išmintingas savo akyse; Bijokite Viešpaties ir šalinkitės nuo blogio. (Patarlių 3:5-7)

Tačiau dauguma žmonių tikrai nepasitikės Dievu visa širdimi ir nelauks, kol Jis nukreips jų žingsnius. Daugelis sako, kad darys tai, ko nori Dievas, bet to nedaro. Žmonija buvo apgauta šėtono (Apreiškimo 12:9) ir papuolė į pasaulio geismus bei „gyvenimo išdidumą“ (1 Jono 2:16).

Todėl daugelis sugalvojo savo religines tradicijas ir pasaulietines vyriausybes, nes mano, kad žino geriausiai. Tačiau jie neatgailauja (plg. Jeremijo 10:23) ir tikrai neatgailaus.

Štai kodėl žmonijai reikia Dievo Karalystės (plg. Mato 24, 21-22).

Apsvarstykite palaiminimus

Vienas iš labiausiai žinomų Jėzaus pareiškimų buvo palaiminimai, kuriuos Jis pasakė savo pamokslė Alyvų kalne.

Atkreipkite dėmesį į tai, ką Jis pasakė:

³ „Palaiminti dvasios vargšai, nes jų yra dangaus karalystė. ⁴ Palaiminti liūdintys, nes jie bus paguosti. ⁵ Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę. ⁶ Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teismo, nes jie bus pasotinti. ⁷ Palaiminti gailėstingieji, nes jie susilauks gailėstingumo. ⁸ Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą. ⁹ Palaiminti taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo vaikais. ¹⁰ Palaiminti, kurie yra persekiojami dėl teismo, nes jų yra dangaus karalystė. (Mato 5:3-10)

Būtent Dievo karalystėje (plg. Mk 4, 30–31), kurią Matas dažnai vadina dangaus karalyste (plg. Mato 13, 31), šie palaiminti pažadai išsipildys. Būtent Dievo karalystėje išsipildys pažadas, kad romieji paveldės žemę, o tyrieji pamatys Dievą. Laukite gerų naujienų apie palaiminimus Dievo karalystėje!

Dievo keliai teisingi

Tiesa ta, kad Dievas yra meilė (1 Jono 4:8, 16), o Dievas NĖRA savanaudis. Dievo įstatymai rodo meilę Dievui ir mūsų artimui (Morkaus 12:29-31; Jokūbo 2:8-11). Pasaulio keliai yra savanaudiški ir baigiasi mirtimi (Romiečiams 8:6).

Atkreipkite dėmesį, kad Biblija rodo, kad tikri krikščionys laikosi įsakymų:

¹ Kas tiki, kad Jėzus yra Kristus, yra gimęs iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli gimusį, myli ir gimusį iš Jo. ² Iš to mes žinome, kad mylime Dievo vaikus, kai mylime Dievą ir laikomės Jo įsakymų. ³ Juk tai yra Dievo meilė, kad laikomės Jo įsakymų. Ir Jo įsakymai

nėra apsunkinantys. (1 Jono 5:1-3)

Visi Dievo įsakymai yra teisumas (Psalmyno 119:172). Jo keliai tyri (1 Titui 1:15). Deja, daugelis priėmė įvairias „neteisėtumo“ formas ir nesuvokia,

kad Jėzus atėjo NE panaikinti įstatymo ar pranašų, o juos įvykdyti (Mato 5:17), paaiškindamas tikrąją jų prasmę ir išplėsdamas jas daugiau nei daugelis. mintis (pvz., Mato 5:21-28). Jėzus mokė, kad „kas tai daro ir moko, tas bus vadinamas didingu dangaus karalystėje“ (Mato 5:19) (sąvokas „Dievo karalystė“ ir „dangaus karalystė“ galima sukeisti).

Biblija moko, kad tikėjimas be darbų yra miręs (Jokūbo 2:17). Daugelis teigia, kad seka Jėzumi, bet tikrai netikės Jo mokymais (Mato 7:21-23) ir nesekuos Jo, kaip turėtų (plg. 1 Korintiečiams 11:1). „Nuodėmė yra įstatymo nusižengimas“ (1 Jono 3:4, KJV) ir visi nusidėjo (Romiečiams 3:23). Tačiau Biblija rodo, kad gailėstingumas nugalės teismą (Jokūbo 2:13), nes Dievas tikrai turi planą visiems (plg. Luko 3:6).

Žmonių sprendimai, išskyrus Dievo kelius, neveiks. Tūkstantmečio karalystėje Jėzus valdys „geležine lazda“ (Aprėškimo 19:15), o gėris nugalės, nes žmonės elgsis Dievo būdu. VISOS pasaulio problemos egzistuoja, nes šio pasaulio visuomenės atsisako paklusti Dievui ir Jo įstatymui. Istorija rodo, kad žmonija nepajėgi išspręsti visuomenės problemų:

⁶ Nes kūniškas mąstymas yra mirtis, o dvasios mąstymas yra gyvenimas ir ramybė. ⁷ Nes kūniškas protas yra priešiskumas Dievui, nes jį nepavaldi Dievo įstatymui ir negali būti. ⁸ Taigi tie, kurie yra kūne, negali patikti Dievui. (Romiečiams 8:6-8)

Krikščionys turi sutelkti dėmesį į dvasinius dalykus ir jiems suteikta Dievo Dvasia, kad tai padarytų šiame amžiuje (Romiečiams 8:9), nepaisant mūsų asmeninių silpnybių:

²⁶ Matote savo pašaukimą, broliai, kad nėra pašaukta daug išmintingų pagal kūną, nedaug galingų ir nedaug kilmingų. ²⁷ Bet Dievas išsirinko pasaulio kvailybes, kad sugėdintų išmintinguosius, ir Dievas išsirinko pasaulio silpnybes, kad sugėdintų galinguosius. ²⁸ Pasaulio niekšybes ir niekintus Dievas išsirinko, o kas ne, kad sunaikinti, kas yra, ²⁹ kad joks kūnas nesigirtų Jo akivaizdoje. ³⁰ Bet jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris mums tapo Dievo išmintimi, teisumu, pašventinimu ir atpirkimu ,

³¹ kad, kaip parašyta: „Kas giriasi, tegirdi Viešpačiu“. (1 Korintiečiams 1:26-31)

Krikščionys turi didžiulis Dievo planus! Mes dabar einame tikėjimu (2 Korintiečiams 5:7), žvelgdami aukščiau (Kol 3:2) tikėdami (Hebrajams 11:6). Būsime palaiminti, kad laikomės Dievo įsakymų (Apreiškimo 22:14).

Okwegatta mu mukwano tekitegezas Evangelija?

Protestantai linkę manyti, kad priėmę Jėzų kaip Gelbėtoją, jie ieško Dievo Karalystės. Katalikai tiki, kad pakrikštytieji, net būdami kūdikiai, įėjo į jų bažnyčią kaip karalystę. Katalikai ir Rytų ortodoksai linkę manyti, kad per sakramentus ir pan. jie siekia Dievo karalystės. Nors krikščionys turi būti pakrikštyti, graikų-romėnų protestantai linkę žvelgti į pasaulį, kad išspręstų žmonijos problemas. Jie linkę į žemišką dėmesį (plg. Romiečiams 8:6-8).

Pirmiausia siekti Dievo Karalystės (Mato 6:33) krikščionims turi būti viso gyvenimo tikslas. Tikslas – ieškoti sprendimų ne į pasaulį, o į Dievą ir Jo kelius. Geroji naujiena apie Dievo karalystę keičia mūsų gyvenimus.

Biblijoje sakoma, kad krikščionys valdys kartu su Jėzumi, bet ar suprantate, kad tai reiškia, kad tikri krikščionys iš tikrųjų valdys miestus? Jėzus mokė:

¹²Vienas didikas išvyko į tolimą šalį, kad gautų sau karalystę ir sugrįžtų. ¹³Tada jis pasišaukė dešimt savo tarnų, atidavė jiems dešimt minų ir tarė: "Daryk reikalus, kol ateisiu". ¹⁴Bet jo piliečiai jo nekentė ir išsiuntė delegaciją iš paskos, sakydami: "Mes neturėsime, kad šitas viešpatautų".

¹⁵Ir taip atsitiko, kad grįžęs, gavęs

karalystę, jis įsakė šiems tarnams, kuriems atidavė pinigų, pasikviesti pas save, kad žinotų, kiek kiekvienas žmogus uždirbo prekiaujant. ¹⁶Tada atėjo pirmasis, sakydamas: "Šeimininke, tavo mina uždirbo dešimt minų". ¹⁷Jis jam tarė: "Gerai, geras tarnel Kadangi buvai ištikimas mažame dalyke, turėk valdžią dešimčiai miestų". ¹⁸Atėjo antrasis, sakydamas: "Šeimininke, tavo mina

uždirbo penkias minas'. ¹⁹ Lygiai taip pat jis jam tarė: 'Tu taip pat vadovauk penkiems miestams'. (Lk 19:12-19)

Būkite ištikimi dėl to, ką dabar turite. Krikščionys turės galimybę valdyti tikrus miestus, tikroje karalystėje. Jėzus taip pat pasakė: „Mano atlygis yra su manimi, kiekvienam duoti pagal jo darbus“ (Apreiškimo 22:12). Dievas turi planą (Jobo 14:15) ir vietą (Jono 14:2) tiems, kurie jam tikrai atsilieps (Jono 6:44; Apreiškimo 17:14). Dievo Karalystė yra tikra ir jūs galite būti jos dalimil

2016 m. pradžioje žurnale „*Science*“ buvo straipsnis „Minių galia“, kuriame nurodoma, kad dirbtinis intelektas ir minios išteklių naudojimas gali išspręsti „piktas problemas“, su kuriomis susiduria žmonija. Tačiau straipsnyje nepavyko suprasti, kas yra nedorybė, jau nekalbant apie tai, kaip ją išspręsti.

Bendradarbiavimas, neskaitant sekimo tikraisiais Dievo keliais, yra pasmerktas žlugti ^{xxi} amžiuje, kaip ir po Didžiojo potvynio, kai žmonija bendradarbiavo statydama žlugusį Babelio bokštą (Pradžios 11:1-9).

Problemy pasaulyje, tokiose vietose kaip Artimieji Rytai (nepaisant laukiamų laikinų laimėjimų, pvz., Danieliaus 9:27a; 1 Tesalonikiečiams 5:3), žmonės neišspręs – mums reikia Dievo Karalystės ramybės (Romiečiams 14:17).

Tarptautinio terorizmo problemų, nepaisant laukiamų laimėjimų, neišspręs (plg. Ezechielio 21:12) apgauti Jungtinėse Tautose (plg. Apreiškimo 12:9) – mums reikia Dievo Karalystės džiaugsmo ir paguodos.

Aplinkos problemos nebus išspręstos tarptautiniu bendradarbiavimu, nes pasaulio tautos padės sunaikinti žemę (Apreiškimo 11:18), bet jas išspręs Dievo Karalystė.

Seksualinio amoralumo, abortų ir žmogaus kūno dalių pardavimo klausimus išspręs ne JAV (plg. Apreiškimo 18:13), o Dievo Karalystė.

Didžiulę skolą, kurią turi JAV, JK ir daugelis kitų tautų, išspręš ne tarptautinis tarpininkavimas, o galiausiai (po sunaikinimo pagal Habakuko 2:6-8) Dievo Karalystė.

Nežinojimo ir klaidingo išsilavinimo neišspręš Jungtinės Tautos – mums reikia Dievo Karalystės. Religinės nesantaikos tikrai neišspręš joks ekumeninis tarpreliginis judėjimas, sutinkantis su išganymu, išskyrus tikrąjį Biblijos Jėzų. Nuodėmė yra pasaulio problema, todėl mums reikia Jėzaus aukos ir Jo sugrįžimo į Dievo karalystę. Šiuolaikinis medicinos mokslas neturi visų atsakymų apie žmonių sveikatą – mums reikia Dievo Karalystės.

Bado problemų neišspręš genetiškai modifikuoti organizmai, dėl kurių dėl galimo derliaus nutrūkimo kai kurioms pasaulio dalims gresia badas – mums reikia Dievo Karalystės.

Didžiulis skurdas kai kuriose Afrikos, Azijos ir kitose vietose, nors tam tikrą laiką naudojosi nuo pabaigos laikų „Babilono“ (plg. Apreiškimo 18:1–19), skurdo problemos neišspręš – mums reikia Dievo Karalystės. Mintis, kad žmonija, be Jėzaus, gali atnešti utopiją šiame „dabartiniame blogio amžiuje“, yra klaidinga evangelija (Galatams 1:3-10).

Tūkstantmetis Dievo karalystės etapas yra tiesioginė karalystė, kuri bus įkurta žemėje. Jis bus pagrįstas mylinčiais Dievo įstatymais ir mylinčiu Dievu kaip lyderiu. Šventieji karaliaus su Kristumi tūkstantį metų (Apreiškimo 5:10; 20:4-6). Ši karalystė apims tuos, kurie tikrai priklauso Dievo Bažnyčiai, tačiau jokiame Rašte neteigiama, kad Dievo Karalystė iš tikrųjų yra Bažnyčia (katalikų ar kitokia). Romos bažnyčia priešinosi tūkstantmečio mokymui, o vėliau, artėjant prie pabaigos, ji dar stipriau priešinsis Biblijos Evangelijos žiniais. Tikėtina, kad tai sulauks didelio žiniasklaidos dėmesio, o tai gali padėti įvykdyti Mato 24:14.

Paskutiniame etape Dievo Karalystė apims „Naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo“ (Apreiškimo 21:2), ir jos augimui nebus galo. Nebebus neteisybės, liūdesio ir mirties.

Dievo Karalystės Evangelijos skelbimas ir supratimas yra svarbi Biblijos tema. Apie tai mokė Senojo Testamento rašytojai. Jėzus, Paulius ir Jonas

apie tai mokė. Apie tai buvo mokoma seniausiam „krikščioniškame“ pamoksle, išlikusiam už Naujojo Testamento ribų. Antrojo amžiaus pradžios krikščionių lyderiai, kaip Polikarpas ir Melitas, apie tai mokė. Mes, *besitęsiančioje* Dievo bažnyčioje, šiandien to mokome. Prisiminkite, kad Dievo karalystė yra pirmoji tema, apie kurią Biblija parodo, kad Jėzus pamokslavo (Morkaus 1:13. Apie tai Jis skelbė ir po prisikėlimo (Apaštalu darbai 1:3), ir to pirmiausia turėtų siekti krikščionys (Mato evangelija). 6:33).

Evangelija yra ne tik apie Jėzaus gyvenimą ir mirtį. Evangelijos, kurios mokė Jėzus ir Jo pasekėjai, akcentas buvo ateinanti Dievo Karalystė. Karalystės evangelija apima išgelbėjimą per Kristų, bet taip pat mokymą apie žmonių vyriausybų pabaigą (Apreiškimo 11:15).

Atsiminkite, Jėzus mokė, kad galas ateis tik tada, kai pasauliui bus paskelbta karalystės evangelija, liudijanti visoms tautoms (Mato 24:14). Ir tas pamokslavimas vyksta dabar.

Geros žinios yra tai, kad Dievo Karalystė yra žmonijos problemų sprendimas. Tačiau dauguma nenori to palaikyti, nei girdėti, nei tikėti jos tiesa. Dievo Karalystė yra amžina (Mato 6:13), o „šis pasaulis praeina“ (1 Korintiečiams 7:31).

Tęsiančioji Dievo Bažnyčia, rimtai žiūrimė į tikrosios Dievo Karalystės evangelijos skelbimą. Mes stengiamės mokyti visko, ko moko Biblija (Mato 28:19-20), įskaitant Dievo karalystę (Mato 24:14). Kol laukiame tos karalystės, turime mokytis ir sekti Dievo keliais bei paguosti kitus, norinčius tikėti tiesa.

Ar neturėtumėte pritarti ateinančios Dievo Karalystės Evangelijos skelbimui? Ar patikėsite Dievo Karalystės Evangelija?

Nsonga ey'n'eyokusatu erinti Babulijjo

O le ofisa o le ISA o le *Nsonga ey'n'eyokusatu erinti Babulijjo* e fumaneha ho: 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Kalefonia, 93433 USA; svetainė www.ccoq.org.

Nsonga ey'n'eyokusatu erinti Babulijjo (CCOG) Uepisaite

CCOG.ASIA Sebaka sena se shebane le Asia.

CCOG.IN Ši svetainė skirta Indijos paveldo objektams.

CCOG.EU O loo taula'i atu lenei nofoaga i Europa.

CCOG.NZ Sebaka sena se lebisitsoe New Zealand le ba bang ba nang le semelo sa batho ba Brithani.

CCOG.ORG Tai yra pagrindinė svetainė *Nsonga ey'n'eyokusatu erinti Babulijjo*.

E tautuaina ai tagata i konetinetu uma. O loo i ai tusiga, sootaga, ma vitio.

CCOGCANADA.CA Sebaka sena se etselitsoe batho ba Canada.

CCOGAfrica.ORG Ši svetainė skirta tiems, kurie yra Afrikoje.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. O le uepisaite lenei o le gagana Sipaniolo mo le *Nsonga ey'n'eyokusatu erinti Babulijjo*.

PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. Ena ke sebaka sa marang-rang sa

Philippines *Nsonga ey'n'eyokusatu erinti Babulijjo*. Jame yra informacijos anglių ir tagalogų kalbomis.

Uepisaite o TalaFou ma Talafaasolopito

COGWRITER.COM Sebaka sena sa marang-rang ke sesebelisoa se seholo sa phatlalatsa 'me se na le litaba, lithuto, lingoliloeng tsa nalane, livideo le lintlha tsa boporofeta.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Tai lengvai įsimenama svetainė su straipsniais ir informacija apie Bažnyčios istoriją.

BIBLENEWSPROPHECY.NET O se uepisaite lenei i luga o le leitio i luga o le initoneti lea e aofia ai talafou ma autu faatusipaia.

Likanale tsa Video tsa YouTube le BitChute bakeng sa Lithero le Lipuisano

BibleNewsProphecy kanalas. ATA NA PUEINA E CCOG.

CCOGAfrica kanalas. Melaetsa ea CCOG ka lipuo tsa Afrika.

CCOG Animations kanalas mokyti krikščioniškų įsitikinimų aspektų.

CCOGSermones kanalas o loo i ai savali i le gagana Sipaniolo.

ContinuingCOG kanalas. Lithero tsa video tsa CCOG.

Nuotraukoje žemiau pavaizduotos kelios likusios Jeruzalės pastato plytos (plius kai kurios pridėtos vėliau), kartais vadinamos Cenacle, bet geriau apibūdinamos kaip Dievo bažnyčia ant Jeruzalės Vakarinės kalvos (šiuo metu vadinamos Mt. Sionė):

E talitonu o le nofoaga lenei atonu o le ulua'i falesā moni lea o le lotu Kerisiano. O se fale e mafai ona tala'ia ai le tala lelei a Iesu o le Malo o le Atua. O se fale lenei i Ierusalem na aoao mai ebigambo kuabaana baatonda bebaani bebazzala.

Ka lebaka lena le rona re leboha Molimo re sa phetse, hobane ... Iōna, barab'eso, le bile balateli ba liphutheho tsa Molimo tse Judea e leng ho Kreste Jesu. (1 Bathesalonika 2:13-14)

Lo lwele ka tlhoafalo tumelo e e abetsweng baitshepi gangwe fela. (Juda 3)

A re ho bona (Jesu): "E ka khona ke bolelle metse e meng 'muso oa Molimo, hobane ke rometsoe hona." (Luka 4:43)

Le mpe le batle mmuso wa Modimo, mme ntho tseo tsohle le tla di ekeletswa. Se tšabe, mohlatsoana, hobane ho khahliloe ke Ntat'a Iōna ho le fa 'muso. (Luka 12:31-32)

Mme Evangeli ena ya mmuso e tla bolelwa lefatsheng lohle, e be bopaki ho ditjhaba tsohle; (Matheu 24:14)